

Euroopan unionin virallinen lehti

L 282



Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

58. vuosikerta

28. lokakuuta 2015

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Ilmoitus Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen, jolla Sveitsin valaliitto assosioidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan "Horisontti 2020" sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täydentävään Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmaan ja jolla säännellään Sveitsin valaliiton osallistumista Fusion for Energy -yhteisyrityksen toteuttamiin ITER-toimiin, voimaantulosta 1

ASETUKSET

- ★ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1930, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 täydentämisestä rahoitusosikaisujen suuruuden määrittämisperusteiden ja kiinteämääräisten rahoitusosikaisujen soveltamisperusteiden osalta sekä komission asetuksen (EY) N:o 665/2008 muuttamisesta 2
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1931, annettu 23 päivänä lokakuuta 2015, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän muun kuin vähäisen muutoksen hyväksymisestä (Huile d'olive de Nice (SAN)) 9
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1932, annettu 26 päivänä lokakuuta 2015, asetuksella (EY) N:o 1918/2006 avatussa Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tariffikiintiössä jätettävien tuontitodistushakemusten vastaanottamisen keskeyttämisestä kiintiövuoden 2015 loppuun asti 10
- ★ Komission asetus (EU) 2015/1933, annettu 27 päivänä lokakuuta 2015, asetuksen (EY) N:o 1881/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse polysyklisten aromaattisten hiilivetyjen enimmäismääristä kaakaokuidussa, banaanilastuissa, ravintolisissä, kuivatuissa yrteissä ja kuivatuissa mausteissa ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1934, annettu 27 päivänä lokakuuta 2015, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen	14
--	----

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1935, annettu 27 päivänä lokakuuta 2015, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	32
---	----

PÄÄTÖKSET

★ Komission delegoitu päätös (EU) 2015/1936, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2015, ilmanvaihtokanavien ja -putkien suoritustason pysyvyyden arviointiin ja varmennukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaisesti sovellettavista järjestelmistä ⁽¹⁾	34
★ Komission päätös (EU) 2015/1937, annettu 21 päivänä lokakuuta 2015, riippumattoman neuvoa-antavan Euroopan finanssipoliittisen komitean perustamisesta	37

SUUNTAVIIVAT

★ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/1938, annettu 27 päivänä elokuuta 2015, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta annettujen Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2015/510 muuttamisesta (EKP/2015/27)	41
--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

Ilmoitus Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen, jolla Sveitsin valaliitto assosioidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan "Horisontti 2020" sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täydentävään Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmaan ja jolla säännellään Sveitsin valaliiton osallistumista Fusion for Energy -yhteisyrityksen toteuttamiin ITER-toimiin, voimaantulosta

Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton välinen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskeva sopimus, jolla Sveitsin valaliitto assosioidaan tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaan "Horisontti 2020" sekä Horisontti 2020 -puiteohjelmaa täydentävään Euroopan atomienergiayhteisön tutkimus- ja koulutusohjelmaan ja jolla säännellään Sveitsin valaliiton osallistumista Fusion for Energy -yhteisyrityksen toteuttamiin ITER-toimiin ⁽¹⁾, allekirjoitettiin 5. joulukuuta 2014 ja tuli voimaan sopimuksen 15.1 artiklan mukaisesti 8. lokakuuta 2015.

⁽¹⁾ EUVL L 370, 30.12.2014, s. 3.

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/1930,

annettu 28 päivänä heinäkuuta 2015,

Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 täydentämisestä rahoitusoikaisujen suuruuden määrittämisperusteiden ja kiinteämääraisten rahoitusoikaisujen soveltamisperusteiden osalta sekä komission asetuksen (EY) N:o 665/2008 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 105 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen kalastuspolitiikan, jäljempänä 'YKP', tavoitteiden saavuttaminen ei saisi vaarantua siksi, että jäsenvaltiot rikkovat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽²⁾ 41 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan Euroopan meri- ja kalatalousrahaston, jäljempänä 'EMKR', myöntämän rahoitustuen ehtona on, että jäsenvaltiot noudattavat YKP:n sääntöjä, ja sääntöjen noudattamatta jättämisen seurauksena voi olla YKP:n mukaisen unionin rahoitustuen maksujen keskeyttäminen tai lykkääminen tai rahoitusoikaisujen tekeminen tukeen.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽³⁾ 22 artiklan 7 kohdassa, 85 artiklassa ja 144 artiklan 1 kohdassa määritellään tapaukset ja edellytykset, joissa komissio voi tai joissa sen kuuluu tehdä rahoitusoikaisuja. Lisäksi mainitun asetuksen 144 artiklan 7 kohdan mukaan EMKR:n rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita, jotka koskevat YKP:n alalla sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi toteutettavia rahoitusoikaisuja.
- (3) Unionin ja sen veronmaksajien taloudellisten etujen turvaamiseksi komissio voi asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 nojalla soveltaa rahoitusoikaisuja peruuttamalla toimintaohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden kokonaan tai osittain jommassakummassa seuraavista tilanteista: a) todennettuun menoilmoitukseen sisältyviin menoihin ovat vaikuttaneet tapaukset, joissa tuensaa ei noudattanut asetuksen (EU) N:o 508/2014 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, eikä jäsenvaltio ole oikaissut kyseisiä menoja; tai b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyviin menoihin ovat vaikuttaneet tapaukset, joissa vakava noudattamatta jättäminen on johtanut saman asetuksen 101 artiklan mukaiseen maksatuksen keskeyttämiseen, eikä jäsenvaltio pysty osoittamaan, että se on toteuttanut tarpeelliset korjaavat toimet varmistaakseen YKP:n sääntöjen noudattamisen ja täytäntöönpanon valvonnan tulevaisuudessa.
- (4) Jos jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta YKP:n sääntöjä ja noudattamatta jättämiseen liittyvien menojen tarkka laskeminen ei ole mahdollista, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklan 3 kohdan mukaista kiinteämääraista rahoitusoikaisua.

⁽¹⁾ EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (5) Asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklan 4 kohdassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla määritetään sovellettavien rahoitusoidkaisujen suuruuden määrittämisperusteet sekä kiinteämääräisten rahoitusoidkaisujen soveltamisperusteet. Asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklan 1 kohdassa esitetään tapaukset, joissa komissio voi soveltaa rahoitusoidkaisuja koko toimenpideohjelmaan tai sen osaan. Mainitun 105 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisissa tapauksissa, joissa tuensaaja ei ole noudattanut sääntöjä, noudattamatta jättämisen rahoitusvaikutuksen määrällinen arviointi perustuu rahoitussovimukseen, joka on tehty tuensaajan ja EMKR-ohjelman täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä. Tämän vuoksi kiinteiden määrien soveltaminen rahoitusoidkaisuissa voi tulla kysymykseen ainoastaan asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.
- (6) Jotta varmistetaan kiinteämääräisten rahoitusoidkaisujen avoimuus ja suhteellisuus sekä oikeusvarmuus ja EMKR-ohjelmia täytäntöön panevien jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu, on tarpeen määritellä komission soveltamien rahoitusoidkaisujen suuruuden määrittämisperusteet sekä kiinteämääräisten rahoitusoidkaisujen soveltamisperusteet.
- (7) Jos jäsenvaltio ei noudata YKP:n sääntöjä ja komissio tekee rahoitusoidkaisun, oidkaisun suuruuden on oltava oikeassa suhteessa YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisen luonteeseen, vakavuuden asteeseen, kestoon ja toistuvuuteen.
- (8) Komission soveltamien kiinteämääräisten rahoitusoidkaisujen tason määrittämisessä on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon oidkaisuprosentit, joita Euroopan rakenne- ja investointirahastojen puitteissa jo sovelletaan tietyn tyyppiin noudattamatta jättämiin. Suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi on myös aiheellista varmistaa, että käytössä on asianmukaisesti porrastettu järjestelmä.
- (9) Kun kyseessä ovat tietojen keruu, hallinta ja käyttö, olisi komission asetuksen (EY) N:o 665/2008 ⁽¹⁾ 6 artiklan sijaan sovellettava tässä asetuksessa vahvistettuja kiinteämääräisiä rahoitusoidkaisuja koskevia säännöksiä. Mainittu artikla olisi sen vuoksi poistettava.
- (10) Tämä asetus ei saisi estää jatkamasta tai muuttamasta avustusta, jonka komissio on hyväksynyt neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 ⁽²⁾ nojalla.
- (11) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 ⁽³⁾ 8 artiklassa säädetään, että unionin taloudellisen tuen vähennys saa olla enintään 25 prosenttia kansallisen ohjelman vuotuisista kokonaiskustannuksista. Tämän vuoksi tietojen keruun, hallinnan ja käytön osalta tässä asetuksessa vahvistettuja kiinteämääräisen rahoitusoidkaisun enimmäismääriä olisi sovellettava vasta sen jälkeen, kun mainitun asetuksen 8 artikla on kumottu.
- (12) Ottaen huomioon tarve varmistaa unionin jäsenvaltioiden yhdenmukainen ja tasapuolinen kohtelu ohjelmakauden alusta alkaen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklassa tarkoitettujen rahoitusoidkaisujen suuruuden määrittämisperusteet sekä kiinteämääräisten rahoitusoidkaisujen soveltamisperusteet.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 665/2008, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 186, 15.7.2008, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 861/2006, annettu 22 päivänä toukokuuta 2006, yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitus-toimenpiteistä (EUVL L 160, 14.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008, annettu 25 päivänä helmikuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1).

*2 artikla***Rahoitusoikaisujen suuruuden määrittämisperusteet**

YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisissä sovellettavien, asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklassa tarkoitettujen rahoitusoikaisujen suuruus määritetään seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisestä meren elollisille luonnonvaroille mahdollisesti aiheutuva vahinko ja sen merkitys;
- b) YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisen toistuvuus;
- c) YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisen kesto;
- d) jäsenvaltion toteuttamat korjaavat toimet.

*3 artikla***Kiinteämääraisten oikaisujen soveltamisperusteet**

1. Asetuksen (EU) N:o 508/2014 105 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen rahoitusoikaisujen kiinteät määrät ovat 2 prosenttia, 5 prosenttia, 10 prosenttia, 25 prosenttia, 50 prosenttia tai 100 prosenttia unionin rahoitusosuudesta, joka on myönnetty asiaa koskeviin unionin prioriteetteihin tai unionin prioriteettien asiaa koskevaan osioon jäsenvaltion toimintaohjelman puitteissa.

2. Yksittäisissä YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämistapauksissa sovellettavien kiinteiden määrien vaihteluväli vahvistetaan liitteessä.

3. Jos komissio määrittelee samassa täytäntöönpanoasetuksessa asetuksen (EU) N:o 508/2014 102 artiklan nojalla useampia samaan unionin prioriteettiin liittyviä YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisistä, kiinteät määrät eivät kumuloidu, vaan rahoitusoikaisu määritetään korkeimman kyseisissä tapauksissa sovellettavan vaihteluvälin korkeimman prosenttiosuuden mukaan.

4. Kun komission YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämistapauksessa tekemä rahoitusoikaisu on pantu täytäntöön mutta asianomainen jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia korjaavia toimia, kiinteää määrää voidaan korottaa seuraavaksi ylemmälle tasolle kyseisessä YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämistapauksessa sovellettavien oikaisuprosenttien vaihteluvälin rajoissa.

5. Liitteessä määriteltyjen tapausten lisäksi voidaan asiaa koskeviin unionin prioriteetteihin tai niiden asiaa koskeviin osioihin jäsenvaltion toimintaohjelman yhteydessä myönnettyyn unionin rahoitusosuuteen soveltaa 100 prosentin kiinteää oikaisua, jos

- a) YKP:n sääntöjen noudattamatta jättäminen on niin merkittävä, yleinen tai laaja-alainen, että se haittaa koko järjestelmän toimintaa ja vaarantaa jäsenvaltion toimien laillisuuden tai yhteisen kalastuspolitiikan rahoituksen sääntöjenmukaisuuden; tai
- b) on näyttöä siitä, että jäsenvaltio on tahallisesti laiminlyönyt YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämisen korjaamiseksi toteutettavat toimet.

*4 artikla***Siirtymäsäännökset**

Tämä asetus ei estä jatkamasta tai muuttamasta, myös peruuttamasta osittain tai kokonaan, avustusta, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 861/2006 mukaisesti.

*5 artikla***Asetuksen (EY) N:o 665/2008 muuttaminen**

Poistetaan asetuksen (EU) N:o 665/2008 6 artikla.

*6 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kun kyseessä ovat liitteessä olevassa 4 ryhmässä määritellyt tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevat noudattamatta jättämiset, tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohtaa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 199/2008 8 artiklan kumoamispäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNKER

LIITE

Sääntöjen noudattamatta jättämiset ⁽¹⁾	Sovellettavien kiinteämääraisten rahoitustoikaisujen vaihteluväli
---	---

Ryhmä 1: Laiminlyönnit asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen, meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen kannalta erityisen tärkeiden yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden edistämisessä

1.1	Ei ole varmistettu, että jäsenvaltioille asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16–17 artiklan nojalla myönnettyjä kalastusmahdollisuuksia noudatetaan.	25–100 %
1.2	Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 7 artiklassa lueteltuihin eri säilyttämistoimenpiteisiin liittyviä vaatimuksia ei ole noudatettu.	10–100 %

Ryhmä 2: Laiminlyönnit kalavarojen säilyttämistä koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisessa

2.1	Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 28 artiklasta johtuvia velvoitteita ei ole noudatettu.	10–100 %
-----	---	----------

Ryhmä 3: Laiminlyönnit laivaston ja luonnonvarojen välisen tasapainon varmistamisessa

3.1	Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdan vaatimukset kokonaisuudessaan täyttävää, laivastojen kalastuskapasiteetin ja niiden kalastusmahdollisuuksien välistä tasapainoa koskevaa selvitystä ei ole toimitettu.	2–25 %
3.2	Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 4 kohdan mukaista toimintasuunnitelmaa, jos tällainen toimintasuunnitelma sisältyy vuotuisen selvitykseen, ei ole pantu täytäntöön.	5–25 %
3.3	Ei ole varmistettu, että julkisella tuella käytöstä poistettua kalastuskapasiteettia vastaavat kalastuslisenssit ja kalastusluvut perutaan ja että kalastuskapasiteettia ei korvata uudella kapasiteetilla, siten kuin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetaan.	10–50 %
3.4	Ei ole varmistettu, ettei kalastuskapasiteetti missään vaiheessa ylitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 7 kohdassa ja liitteessä II vahvistettuja kalastuskapasiteetin ylärajoja.	10–50 %
3.5	Lisäys-/poistojärjestelmää ei ole pantu täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1380/2013 23 artiklan vaatimusten mukaisesti.	10–25 %
3.6	Kalastuslaivastorekisterin hallinnointi ei täytä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 24 artiklan ja komission asetuksen (EY) N:o 26/2004 ⁽²⁾ vaatimuksia.	10–50 %

Ryhmä 4: Laiminlyönnit asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan mukaisten ja asetuksessa (EY) N:o 199/2008 tarkemmin määriteltyjen tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevien yhteisön puitteiden täytäntöönpanossa, minkä johdosta luonnonvaroista ei ole saatavilla riittävästi tietoa

4.1	Asetuksen (EY) N:o 199/2008 4, 13 ja 17 artiklassa tarkoitettujen kalastuksenhoidossa tarvittavien biologisten, ympäristöä koskevien, teknisten ja sosioekonomisten tietojen keräämistä ja hallinnointia ei ole toteutettu asianmukaisesti.	2–25 %
4.2	Asetuksen (EY) N:o 199/2008 7 artiklassa tarkoitettua kertomusta kansallisten tiedonkeruuhjelmien toteutuksesta ei ole toimitettu vuosittain eikä julkistettu asianmukaisesti.	2–10 %
4.3	Asetuksen (EY) N:o 199/2008 4 artiklassa tarkoitettua kalastuksenhoidossa tarvittavien tieteilisten tietojen keruun ja hallinnoinnin kansallista yhteensovittamista ei ole varmistettu.	2–5 %

	Sääntöjen noudattamatta jättämiset ⁽¹⁾	Sovellettavien kiinteämääraisten rahoitusoidkaisujen vaihteluväli
4.4	Asetuksen (EY) N:o 199/2008 5 artiklassa tarkoitettua, samaa merialuetta koskevien tiedonkeruutoimien yhteensovittamista muiden jäsenvaltioiden kanssa ei ole toteutettu.	2–25 %
4.5	Loppukäyttäjien saataville asetettavia tietoja ei ole toimitettu oikea-aikaisesti asetuksen (EY) N:o 199/2008 18–20 artiklan mukaisesti.	2–25 %

Ryhmä 5: Laiminlyönnit tehokkaan valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevan järjestelmän toteuttamisessa

5.1	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽³⁾ II osastossa määriteltyjä valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevia yleisiä periaatteita ei ole noudatettu.	10–50 %
5.2	Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 III osastossa määriteltyjen vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä koskevien yleisten vaatimusten noudattamista ei ole varmistettu.	10–50 %
5.3	Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tehokkaan jäljitettävyyden varmistamiseksi tarvittavaa kauppan pitämisen valvontaa ei ole toteutettu asetuksen (EY) N:o 1224/2009 V osaston mukaisesti.	10–50 %
5.4	YKP:n sääntöjen mahdollisten rikkomisten suhteen ei ole toteutettu asetuksen (EY) N:o 1224/2009 VI, VII ja VIII osaston mukaisia tehokkaita tarkkailu- ja tarkastustoimia eikä varmistettu järjestelmällisiä ja riittäviä täytäntöönpanon valvontatoimia.	10–50 %
5.5	Kansallisia valvontaohjelmia ei ole laadittu eikä toteutettu asetuksen (EY) N:o 1224/2009 46 artiklan mukaisesti, eikä komission tarpeen mukaan vahvistamia erityisiä valvonta- ja tarkastusohjelmia ole toteutettu mainitun asetuksen IX osaston mukaisesti.	10–50 %
5.6	Komission kanssa asetuksen (EY) N:o 1224/2009 X osaston mukaisesti tehtävää yhteistyötä, jonka tarkoituksena on helpottaa komission virkamiesten tehtävien suorittamista tarkistusten, riippumattomien tarkastusten ja tutkimusten suorittamiseen tähtäävillä tarkastuskäynteillä, on laiminlyöty.	2–50 %
5.7	Komission hyväksymiä toimenpiteitä, kuten toimintasuunnitelmia ja muita asetuksen (EY) N:o 1224/2009 XI osaston mukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että jäsenvaltiot noudattavat YKP:n tavoitteita, ei ole pantu täytäntöön.	10–50 %
5.8	Tietojen analyysiä, varmennusta, saatavuutta ja vaihtoa koskevia asetuksen (EY) N:o 1224/2009 XII osaston mukaisia vaatimuksia ei ole noudatettu.	2–25 %
5.9	Tehokkaan saalistodistusjärjestelmän, josta säädetään myös neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ⁽⁴⁾ III luvussa, täytäntöönpanoa ei ole valvottu.	10–50 %
5.10	Epäillyn tai raportoidun laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastustoiminnan (LIS) osalta ei ole toteutettu tarvittavia toimenpiteitä asetuksen (EY) N:o 1005/2008 26 artiklan 3 kohdan, 39 artiklan ja 40 artiklan mukaisesti.	5–50 %

Ryhmä 6: Laiminlyönnit tehokkaisuuteen, oikeasuhteisiin ja varoittaviin seuraamuksiin perustuvan järjestelmän käyttöönotossa

6.1	Rikkomistapauksessa lippujäsenvaltiolle ja sille jäsenvaltiolle, jonka kansalainen rikkomisesta epäilty on, sekä mahdolliselle muille jäsenvaltioille, joiden etua noudattamisen varmistamiseksi toteutettujen toimenpiteiden seuranta koskee, ei ole tehty asetuksen (EY) N:o 1224/2009 89 artiklan 4 kohdan mukaista ilmoitusta.	2–10 %
-----	--	--------

Sääntöjen noudattamatta jättämiset ⁽¹⁾		Sovellettavien kiinteämääraisten rahoitusvoimavarojen vaihtelu
6.2	Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 91 artiklan mukaisia välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään vakavaa rikkomista suorittamasta tavattuja kalastusvälineiden päälliköitä tai muita luonnollisia henkilöitä taikka oikeushenkilöitä jatkamasta tätä toimintaa, ei ole toteutettu.	10–50 %
6.3	Perusteet YKP:n sääntöjen rikkomisen vakavan luonteen määrittelemiseksi asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan mukaisesti on jätetty laatimatta.	10–50 %
6.4	Ei ole varmistettu, että YKP:n sääntöjen rikkomisesta järjestelmällisesti määrätään tehokkaita seuraamuksia ja että tällaisten seuraamusten taso on riittävän tiukka ja oikeassa suhteessa rikkomisen vakavuuteen, jotta varmistetaan seuraamusten ehkäisevä vaikutus ja vähintään estetään rikkomiseen syylistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä, kuten asetuksen (EY) N:o 1224/2009 VIII osastossa edellytetään.	10–50 %
6.5	Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 92 artiklan mukaisen vakavien rikkomusten pisteytysjärjestelmää ei ole sovellettu kalastuslisenssin haltijan ja aluksen päällikön osalta.	10–50 %
6.6	Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 93 artiklan mukaisen, rikkomisia koskevan kansallisen rekisterin käyttöönottoa ja asianmukaista hallinnointia ei ole varmistettu.	10–50 %

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014 102 artiklan nojalla (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 26/2004, annettu 30 päivänä joulukuuta 2003, yhteisön kalastuslaivastorekisteristä (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 25).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1931,**annettu 23 päivänä lokakuuta 2015,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin
kirjatun nimityksen eritelmän muun kuin vähäisen muutoksen hyväksymisestä (Huile d'olive de
Nice (SAN))**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Ranskan esittämän pyynnön, joka koskee komission asetuksen (EY) N:o 2400/96 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 417/2006 ⁽³⁾, nojalla rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen "Huile d'olive de Nice" eritelmän muutoksen hyväksymistä.
- (2) Koska kyseessä ei ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan mukainen vähäinen muutos, komissio julkaisi muutospynnön kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾.
- (3) Komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisia vastaväitteitä, minkä vuoksi eritelmän muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään nimitystä "Huile d'olive de Nice" (SAN) koskevan eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä lokakuuta 2015.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Phil HOGAN
Komission jäsen*

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2400/96, annettu 17 päivänä joulukuuta 1996, tiettyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 säädettyyn "Suojustettujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin" (EUVL L 327, 18.12.1996, s. 11).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 417/2006, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä tiettyjen nimitysten kirjaamiseksi suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Pimiento Asado del Bierzo (SMM), Fico bianco del Cilento (SAN), Melannurca Campana (SMM), Montes de Granada (SAN), Huile d'olive de Nice (SAN), Aceite de la Rioja (SAN), Antequera (SAN)) (EUVL L 72, 11.3.2006, s. 8).

⁽⁴⁾ EUVL C 204, 20.6.2015, s. 24.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1932,**annettu 26 päivänä lokakuuta 2015,****asetuksella (EY) N:o 1918/2006 avatussa Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tariffikiintiössä jätettävien tuontitodistushakemusten vastaanottamisen keskeyttämisestä kiintiövuoden 2015 loppuun asti**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 188 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1918/2006 ⁽²⁾ avataan vuotuinen tariffikiintiö kokonaan Tunisiassa tuotetun ja sieltä suoraan unioniin kuljetetun CN-koodien 1509 10 10 ja 1509 10 90 neitsytoliiviöljyn tuontia varten.
- (2) Määrät, joista on 1 päivän tammikuuta 2015 ja 4 päivän elokuuta 2015 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia, ylittävät asetuksen (EY) N:o 1918/2006 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun 56 700 tonnin vuotuisen määrän. Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/1371 ⁽³⁾ vahvistetaan myöntämiskerroin, jota sovelletaan 3 ja 4 päivänä elokuuta 2015 jätettyihin hakemuksiin, ja keskeytetään uusien hakemusten vastaanottaminen elokuun 2015 osalta. Olisi keskeytettävä uusien hakemusten vastaanottaminen kuluvan kiintiövuoden loppuun asti.
- (3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1918/2006 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiintiötä koskevien uusien tuontitodistushakemusten vastaanottaminen 28 päivästä lokakuuta 2015 alkaen kuluvan kiintiövuoden loppuun asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä lokakuuta 2015.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1918/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista (EUVL L 365, 21.12.2006, s. 84).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1371, annettu 7 päivänä elokuuta 2015, asetuksella (EY) N:o 1918/2006 avatussa Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tariffikiintiössä 3 päivän elokuuta ja 4 päivän elokuuta 2015 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta ja tuontitodistushakemusten vastaanottamisen keskeyttämisestä elokuun 2015 osalta (EUVL L 211, 8.8.2015, s. 32).

KOMISSION ASETUS (EU) 2015/1933,**annettu 27 päivänä lokakuuta 2015,****asetuksen (EY) N:o 1881/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen enimmäismääristä kaakaokuidussa, banaanilastuissa, ravintolisissä, kuivatuissa yrteissä ja kuivatuissa mausteissa****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 ⁽²⁾ vahvistetaan tiettyjen elintarvikkeissa esiintyvien vierasaineiden enimmäismäärät.
- (2) Asetuksen mukaan polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen eli PAH-yhdisteiden enimmäismäärien on oltava turvallisia ja niin pieniä kuin on kohtuudella mahdollista hyvien tuotanto-, kuivatus- sekä maatalous- ja kalatalouskäytäntöjen perusteella.
- (3) Kaakaokuitu on erityinen kaakaotuote, jota tuotetaan kaakaopavun kuoresta ja joka sisältää enemmän PAH-yhdisteitä kuin murskatuista kaakaopavuista tuotetut kaakaotuotteet. Kaakaokuitu ja siitä saadut tuotteet ovat elintarvikkeiden välituotteita, ja niitä käytetään ainesosana valmistettaessa vähäkalorisia ja runsaskuituisia elintarvikkeita. On aiheellista vahvistaa PAH-yhdisteiden määrät kaakaokuidulle ja siitä saaduille tuotteille. Koska näiden tuotteiden rasvapitoisuus on alhainen, on aiheellista vahvistaa enimmäismäärät märkäpainon perusteella.
- (4) Banaanilastuja käytetään aamiaismuroissa ja makeisissa ja syödään välipalatuotteina. Banaanilastuissa on hiljattain havaittu korkeita PAH-yhdisteiden määriä. Havainnot liittyvät siihen, että banaanilastuja paistetaan kookosöljyssä. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa PAH-yhdisteiden enimmäismäärät banaanilastuille. Koska esiintymistietoja ei ole saatavilla riittävästi, ensi vaiheessa nämä enimmäismäärät vastaavat suoraan ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosina käytettäväksi tarkoitetun kookosöljyn osalta vahvistettuja enimmäismääriä. Näitä enimmäismääriä olisi tarkasteltava uudelleen kahden vuoden kuluessa ottaen huomioon käytettävissä olevat esiintymistiedot.
- (5) PAH-yhdisteiden suuria määriä on havaittu tietyissä ravintolisissä, jotka sisältävät kasviperäisiä ainesosia tai jotka on saatu niistä. PAH-yhdisteiden suurien määrien esiintyminen näissä ravintolisissä on liitetty näiden kasviperäisten ainesosien kuivauksessa käytettyihin huonoihin käytäntöihin. Nämä korkeat määrät voidaan välttää noudattamalla hyviä käytäntöjä. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa näille tuotteille PAH-yhdisteiden enimmäismäärät, jotka ovat saavutettavissa hyviä kuivauksikäytäntöjä noudattamalla ja jotka takaavat ihmisten terveyden suojan korkean tason.
- (6) Myös mehiläiskittivahaa, mehiläiskuningatarhyytelöä tai spirulina-levää sisältävien tai niistä saatujen ravintolisien on havaittu sisältävän tietyissä tapauksissa suuria määriä PAH-yhdisteitä, ja tämä on liitetty huonojen käytäntöjen noudattamiseen. Koska alemmat määrät ovat saavutettavissa hyviä käytäntöjä noudattamalla, on aiheellista vahvistaa PAH-yhdisteiden enimmäismäärät näissä tuotteissa.
- (7) Lisäksi PAH-yhdisteiden suuria määriä on havaittu kuivatuissa yrteissä ja kuivatuissa mausteissa, ja myös tämä liittyy huonojen kuivauksikäytäntöjen noudattamiseen. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa PAH-yhdisteiden enimmäismäärät kuivatuissa yrteissä ja kuivatuissa mausteissa. Savustettuun paprikaan ja kardemummaan sovellettavat perinteiset savustus- ja jalostusmenetelmät johtavat PAH-yhdisteiden suuriin määriin. Koska näiden mausteiden kulutus on vähäistä ja jotta nämä savustetut tuotteet voisivat pysyä markkinoilla, on aiheellista soveltaa näihin mausteisiin enimmäismääriä koskevaa poikkeusta.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

- (8) Olisi säädettävä kohtuullisesta ajanjaksosta, jotta jäsenvaltiot ja elintarvikealan toimijat voivat mukautua tässä asetuksessa säädettyihin uusiin vaatimuksiin.
- (9) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1881/2006 olisi muutettava.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämän asetuksen liitteessä lueteltuja elintarvikkeita, lukuun ottamatta 6.1.11 kohdassa lueteltuja elintarvikkeita, jotka on laillisesti saatettu markkinoille ennen 1 päivää huhtikuuta 2016, saa pitää markkinoilla tämän päivämäärän jälkeen vähimmäissäilyvyysajankohtaan tai viimeiseen käyttöpäivään saakka.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2016, lukuun ottamatta 6.1.11 kohdassa mainittuja elintarvikkeita, joiden osalta enimmäismäärää sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä oleva 6 jakso ”Polysykliset aromaattiset hiilivedyt” seuraavasti:

1) Korvataan 6.1.2 kohta seuraavasti:

”6.1.2	Kaakaopavut ja niistä saadut tuotteet lukuun ottamatta 6.1.11 kohdassa tarkoitettuja tuotteita	1.4.2013 lähtien 5,0 µg/kg rasvaa	1.4.2013–31.3.2015 35,0 µg/kg rasvaa 1.4.2015 lähtien 30,0 µg/kg rasvaa”
--------	--	--------------------------------------	---

2) Lisätään 6.1.11, 6.1.12, 6.1.13, 6.1.14 ja 6.1.15 kohta seuraavasti:

”6.1.11	Kaakaokuitu ja kaakaokuidusta saadut tuotteet, jotka on tarkoitettu käytettäväsi elintarvikkeiden ainesosana	3,0	15,0
6.1.12	Banaanilastut	2,0	20,0
6.1.13	Ravintolisät, jotka sisältävät kasvipärisiä aineita ja niistä saatuja valmisteita ⁽³⁹⁾ (*) (**) Ravintolisät, jotka sisältävät mehiläiskittivahaa, mehiläiskuningatarhyttelöä tai spirulina-levää tai niistä saatuja valmisteita ⁽³⁹⁾	10,0	50,0
6.1.14	Kuivatut yrtit	10,0	50,0
6.1.15	Kuivatut mausteet, lukuun ottamatta kardemummaa ja savustettua <i>Capsicum</i> spp.:tä	10,0	50,0

(*) Kasvipäriset valmisteet ovat valmisteita, jotka on saatu kasvipärisistä aineista (esim. kokonaiset kasvit, kasvinosat tai palasina tai paloitetuina olevat kasvit) eri prosesseilla (esim. puristaminen, uuttaminen, fraktioiminen, tislaminen, tiivistäminen, kuivaaminen ja käyttäminen). Määritelmään sisältyvät pilkotut tai jauhetut kasvit, kasvinosat, levät, sienet, jäkälät, tinktuurat, uutteen, haihtuvat öljyt (muut kuin 6.1.1 kohdassa tarkoitettut kasviöljyt), puristetut mehut ja käsitellyt kasvinesteet.

(**) Enimmäismäärää ei sovelleta kasviöljyjä sisältäviin ravintolisiin. Kasviöljyjen, joita käytetään ravintolisien ainesosana, olisi oltava 6.1.1 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän mukaisia.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1934,**annettu 27 päivänä lokakuuta 2015,****lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'asianomainen maa' tai 'Kiina', ja Thaimaasta peräisin olevien tiettyjen putkien liitososien, jäljempänä 'putkien liitososat' tai 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet otettiin alun perin käyttöön neuvoston asetuksella (EY) N:o 584/96 ⁽²⁾, jäljempänä 'alkuperäiset toimenpiteet', ja niitä on viimeksi laajennettu neuvoston asetuksella (EY) N:o 803/2009 ⁽³⁾, jäljempänä 'voimassa olevat toimenpiteet'.
- (2) Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan nojalla alkuperäiset toimenpiteet laajennettiin neuvoston asetuksilla (EY) N:o 964/2003 ⁽⁴⁾, (EY) N:o 2052/2004 ⁽⁵⁾, (EY) N:o 2053/2004 ⁽⁶⁾ ja (EY) N:o 655/2006 ⁽⁷⁾ koskemaan Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetettyä tuontia riippumatta siitä, onko Taiwan, Indonesia, Sri Lanka tai Filippiinit ilmoitettu alkuperämaaksi.
- (3) Voimassa olevat polkumyöntitullit ovat 58,6 prosenttia kaikille yrityksille.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 584/96, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Kroatiaa ja Thaimaasta peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 84, 3.4.1996, s. 1).⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 803/2009, annettu 27 päivänä elokuuta 2009, lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa sekä Taiwanista lähetettyjen samojen tuotteiden tuonnissa riippumatta siitä, onko Taiwan ilmoitettu tullille niiden alkuperäksi, ja yrityksille Chup Hsin Enterprise Co. Ltd ja Nian Hong Pipe Fittings Co. Ltd myönnetyn vapautuksen kumoamisesta (EUVL L 233, 4.9.2009, s. 1).⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 964/2003, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2003, lopullisten polkumyöntitullien käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa Taiwanista riippumatta siitä, onko ne ilmoitettu tullille Taiwanista peräisin olevina (EUVL L 139, 6.6.2003, s. 1).⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2052/2004, annettu 22 päivänä marraskuuta 2004, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 964/2003 käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin laajentamisesta koskemaan raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuontia Indonesiasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia (EUVL L 355, 1.12.2004, s. 4).⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2053/2004, annettu 22 päivänä marraskuuta 2004, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 964/2003 käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin laajentamisesta koskemaan raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuontia Sri Lankasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Sri Lanka (EUVL L 355, 1.12.2004, s. 9).⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 655/2006, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2006, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 964/2003 käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin laajentamisesta koskemaan raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuontia Filippiineiltä riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Filippiinit (EUVL L 116, 29.4.2006, s. 1).

1.2 Muita kolmansia maita koskevat voimassa olevat toimenpiteet

- (4) Tällä hetkellä on voimassa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Venäjältä ja Turkista ⁽¹⁾ peräisin olevien putkien liitososien tuonnissa sekä Korean tasavallasta ja Malesiasta ⁽²⁾ peräisin olevien putkien liitososien tuonnissa. Thaimaata koskevien toimenpiteiden voimassaolo päättyi 4 päivänä syyskuuta 2014 ⁽³⁾.

1.3 Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano

- (5) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', julkaisi 14 päivänä joulukuuta 2013 ilmoituksen niiden polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisistä ⁽⁴⁾, joita sovelletaan tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien sekä Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa riippumatta siitä, onko Taiwan, Indonesia, Sri Lanka tai Filippiinit ilmoitettu alkuperämaaksi.
- (6) Kesäkuun 2 päivänä 2014 komissio vastaanotti pyynnön voimassa olevia toimenpiteitä koskevan toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (7) Pyyntö esitti teräksisten tyssähitsauksessa käytettävien liitososien valmistajien etuja valvova järjestö Defence Committee of the Steel Butt-Welding Fittings Industry of the European Union, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', joka edustaa tuottajia, joiden tuotanto muodostaa yli 50 prosenttia kokonaistuotannosta unionissa. Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon jatkumiseen.
- (8) Komissio käynnisti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun 3 päivänä syyskuuta 2014 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Se julkaisi vireillepanoilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁵⁾.

1.4 Asianomaiset osapuolet

- (9) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta pyynnön esittäjälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, käyttäjille ja tuojille, asianomaisessa maassa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille sekä Kiinan viranomaisille ja pyysi niitä toimimaan yhteistyössä.
- (10) Kaikilla asianomaisilla osapuolilla oli tilaisuus esittää huomautuksensa tarkastelun vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemiksi.

1.4.1 Otanta

- (11) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

a) Unionin tuottajia koskeva otanta

- (12) Vireillepanoilmoituksessa komissio ilmoitti, että se oli valinnut alustavasti unionin tuottajien otoksen, ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Otos valittiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana unionissa toteutuneiden samankaltaisten tuotteen tuotanto- ja myyntimäärien perusteella varmistuen maantieteellinen jakauma, ja se muodostui kolmesta yrityksestä/yritysten ryhmästä, joilla on tuotantolaitoksia Itävallassa, Ranskassa, Saksassa ja Italiassa. Huomautuksia ei esitetty, ja näin ollen alustavasti valitut yritykset sisältyivät lopulliseen otokseen.

⁽¹⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 78/2013, annettu 17 päivänä tammikuuta 2013, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Venäjältä ja Turkista peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa sekä kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 27, 29.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1283/2014, annettu 2 päivänä joulukuuta 2014, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Korean tasavallasta ja Malesiasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 347, 3.12.2014, s. 17).

⁽³⁾ EUVL C 297, 4.9.2014, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL C 366, 14.12.2013, s. 35.

⁽⁵⁾ EUVL C 295, 3.9.2014, s. 6.

- (13) Yksi otokseen valituista unionin tuottajista ei sittemmin kyennyt toimittamaan täyttä vastausta kyselylomakkeeseen, ja sen vuoksi se korvattiin toisella unionin tuottajalla. Lopullinen otos muodostui kolmesta yrityksestä/yritysten ryhmästä, joiden osuus unionin tuotannosta on 57 prosenttia ja unionin tuotannonalan myynnistä unionin markkinoilla 58 prosenttia ja joilla on tuotantolaitoksia neljässä eri jäsenvaltiossa (Itävallassa, Ranskassa, Saksassa ja Italiassa). Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin asiasta. Muutetun otoksen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

b) Tuoja koskeva otanta

- (14) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja muodostaakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuoja toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Tiedot toimittaneista kahdestatoista tuojasta ainoastaan kuusi toi tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinasta. Näiden kuuden yrityksen keskuudesta valittiin otos tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla unioniin tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen määrän perusteella varmistaen maantieteellinen jakauma, ja se muodostui kolmesta tuojasta, jotka ovat sijoittautuneet Saksaan, Kreikkaan ja Italiaan.
- (15) Kaikille ilmoittautuneille tuojille tiedotettiin ehdotetusta otoksesta. Huomautuksia ei esitetty. Otos edusti 15:tä prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista.

c) Kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (16) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Kiinan kansantasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.
- (17) Ainoastaan yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ilmoittautui aluksi toimittamalla otantaa koskevassa lomakkeessa pyydytetyt tiedot. Näin ollen otantaa ei tarvittu. Tämän jälkeen, kuten johdanto-osan 20 kappaleessa mainitaan, kyseinen vientiä harjoittava tuottaja lakkasi toimimasta yhteistyössä.

1.4.2 Kyselyvastaukset

- (18) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille otokseen valituille unionin tuottajille ja otokseen valituille tuojille unionissa sekä edellä mainitulle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle.
- (19) Kyselyvastaukset saatiin otokseen valituilta kolmelta unionin tuottajalta/tuottajien ryhmältä sekä kolmelta otokseen valitulta etuyhteydettömältä tuojalta.
- (20) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen.

1.4.3 Tarkastuskäynnit

- (21) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot määrittääkseen, onko polkumyynnin ja vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja onko toimenpiteiden käyttöönotto unionin edun mukaista. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat:

- Erne Fittings GmbH ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Siekmann Fittings GmbH, Schlins, Itävalta,
- Vallourec Fittings SA, Maubeuge, Ranska,
- Virgilio Cena & Figli S.P.A., Brescia, Italia.

b) Tuojat:

- Biagini Piero & C., Altedo di Malalbergo, Italia,
- General Commercial & Industrial SA, Ateena, Kreikka,
- Manfred Geldbach Flansch und Fitting GmbH, Gelsenkirchen, Saksa.

1.5 Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (22) Polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.
- (23) Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudella, joka ulottui 1 päivästä tammikuuta 2011 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.6 Ilmoittaminen osapuolille

- (24) Komissio ilmoitti kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ehdottaa voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamista, ja kehotti kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Huomautuksia ei esitetty.

2. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**2.1 Tarkasteltavana oleva tuote**

- (25) Tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin elokuussa 2009⁽¹⁾ päätökseen saadussa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa eli Kiinasta peräisin olevat raudasta tai teräksestä (ei kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä) valmistetut putkien liitos- ja muut osat (muut kuin valetut osat, laipat ja kierteitetty osat), joiden suurin ulkoläpimitta on enintään 609,6 mm, jollaisia käytetään tyssähitsauksessa tai muihin tarkoituksiin ja jotka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 ja ex 7307 99 80.

2.2 Samankaltainen tuote

- (26) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käyttötarvikkeet:
- tarkasteltavana oleva tuote;
 - vertailumaana toimineen Saudi-Arabian kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote; sekä
 - unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.
- (27) Komission päätelmänä oli, että kyseiset tuotteet ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. POLKUMYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**3.1 Alustavat huomautukset**

- (28) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, esiintyikö polkumyyntiä ja johtaisiko voimassa olevien toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 803/2009, annettu 27 päivänä elokuuta 2009, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa sekä Taiwanista lähetettyjen samojen tuotteiden tuonnissa riippumatta siitä, onko Taiwan ilmoitettu tullille niiden alkuperäksi, ja yrityksille Chup Hsin Enterprise Co. Ltd ja Nian Hong Pipe Fittings Co. Ltd myönnetyn vapautuksen kumoamisesta (EUVL L 233, 4.9.2009, s. 1).

- (29) Kuten johdanto-osan 18 ja 19 kappaleessa mainitaan, otantamenettelyn aikana ilmoittautuneelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle lähetettiin kyselylomake, mutta tämä vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut vastausta kyselyyn. Näin ollen yksikään kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa, ja sen vuoksi oli käytettävä käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- (30) Tässä suhteessa Kiinan viranomaisille ja edellä mainitulle otantamenettelyn aikana ilmoittautuneelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ilmoitettiin asianmukaisesti, että komissio pitäisi kyselylomakkeeseen vastaamatta jättämistä yhteistyöstä kieltäytymisenä, ja että sen vuoksi komissio voisi soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa Kiinaa koskeviin päätelmiin. Kuten edellä johdanto-osan 20 kappaleessa mainitaan, komissio ei saanut vastausta kyselylomakkeeseen.
- (31) Tällä perusteella ja perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäljempänä esitetyt polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät perustuivat käytettävissä oleviin tietoihin, erityisesti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun liittyvästä pyynnöstä saatuihin tietoihin ja käytettävissä oleviin Eurostatin tilastoihin, jotka tarkastettiin perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan nojalla kerättyihin tuontitilastoihin, jäljempänä '14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta', nähden sekä etuyhteydettömiä tuojia koskevien paikalla tehtyjen tarkastusten aikana kerättyihin tietoihin nähden. Myös kiinalaista vientitilastotietokantaa analysoitiin. Analyysi osoitti kuitenkin, että sen tiedot tuontimääristä ylittivät selvästi muihin käytettävissä oleviin lähteisiin ja erityisesti 14 artiklan 6 kohdan mukaiseen tietokantaan kirjatut määrät. Samalla tavoin sen ilmoitetut keskimääräiset hinnat ylittivät selvästi muiden lähteiden keskimääräiset hinnat, mukaan luettuna yhteistyössä toimineiden etuyhteydettömien tuojien ilmoittama keskimääräinen hinta. Näin ollen, kun kaikissa muissa käytettävissä olevissa lähteissä ilmoitettujen tietojen välillä oli vain mitättömiä eroja, todettiin, että kiinalaisessa tietokannassa ilmoitetut tiedot erosivat merkittävästi kaikissa muissa komission analysoimissa lähteissä ilmoitetuista tiedoista. Sen vuoksi kiinalaisessa vientitilastotietokannassa ilmoitettuja tietoja pidettiin epäluotettavina tässä tapauksessa.

3.2 Polkumyynnillä tapahtunut tuonti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana

a) Vertailumaa

- (32) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella. Tätä varten oli valittava markkinataloutta toteuttava kolmas maa, jäljempänä 'vertailumaa'.
- (33) Thaimaa valittiin vertailumaaksi alkuperäisessä tutkimuksessa. Aiemmassa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa Amerikan yhdysvaltoja käytettiin vertailumaana, koska thaimalaiset tuottajat eivät toimineet yhteistyössä.
- (34) Tätä tutkimusta varten komissio tiedotti asianomaisille osapuolille vireillepanoilmoituksessa, että se suunnitteli Korean tasavallan käyttämistä mahdollisena vertailumaana, sillä Korean tasavallalla ei ollut Yhdysvalloista poiketen käytössä mitään kaupan suojatoimenpiteitä, ja korealainen vientiä harjoittava tuottaja oli toiminut yhteistyössä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, joka koski voimassa olevia toimenpiteitä, joita sovelletaan putkien liitososien tuonnissa Malesiasta ja Korean tasavallasta ja jotka mainitaan johdanto-osan 4 kappaleessa. Komissio pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia tämän valinnan soveltuvuudesta, mutta yksikään osapuolista ei esittänyt huomautuksia.
- (35) Komissio hankki tietoja putkien liitososien tuottajista muissa mahdollisissa vertailumaissa, joita olivat Bosnia ja Hertsegovina, Intia, Israel, Japani, Saudi-Arabia, Taiwan ja Thaimaa, ja pyysi kaikkia tiedossa olevia putkien liitososien tuottajia näissä maissa, Korean tasavallan tuottaja mukaan luettuna, toimittamaan tarvittavat tiedot. Ainoastaan yksi tuottaja Saudi-Arabiassa toimi yhteistyössä ja toimitti kyselyvastauksen.
- (36) Kuten johdanto-osan 26 kappaleessa todetaan, tutkimuksessa kävi ilmi, että Saudi-Arabian kotimarkkinoilla tuotetuilla ja myytyillä putkien liitososilla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset kuin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuottamalla ja unioniin viemällä tuotteella.
- (37) Tutkimuksessa ei ilmennyt mitään vääristymiä Saudi-Arabian kotimarkkinoilla. Vaikka tuottajia oli vain yksi, käytössä ei ollut mitään kaupan suojatoimenpiteitä, ja kotimainen tuottaja kilpaili Kiinasta, Etelä-Koreasta, Thaimaasta ja Japanista tulevan tuonnin kanssa. Tällä perusteella päätelmänä oli, että kilpailun taso Saudi-Arabian markkinoilla oli riittävä.

- (38) Tutkimuksessa todettiin myös, että Saudi-Arabian kotimarkkinoilla tuotetut ja myydyt määrät olivat Eurostatin tietojen mukaan edustavia verrattuna kokonaisvientiin Kiinasta unioniin.
- (39) Kuten johdanto-osan 45 kappaleessa mainitaan, tutkimuksessa ilmeni, että Saudi-Arabian tuottajan putkien liitososien kotimarkkinamyynä oli keskimäärin tappiollista. Siitä huolimatta keskimääräisen tuotantokustannuksen havaittiin olevan samaa luokkaa kuin unionin tuotannonalalla, ja tarkastetut tilinpäätökset laadittiin 'toiminnan jatkuvuuden periaatteen' mukaan. Tällä perusteella katsottiin, että yritys säilyy elinkelpoisena lähitulevaisuudessa.
- (40) Edellä todetut seikat huomioon ottaen Saudi-Arabian katsottiin olevan asianmukainen vertailumaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

b) *Normaaliarvo*

- (41) Yhteistyössä toimineelta saudiarabialaiselta tuottajalta saatuja tietoja käytettiin perustana määrittäessä normaaliarvoa Kiinassa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille.
- (42) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio tutki ensin, oliko saudiarabialaisen yhteistyössä toimineen tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustavaa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.
- (43) Kotimarkkinamyynnin katsotaan olevan edustavaa, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Vientimyynnin kokonaismäärä määritettiin Eurostatin tilastojen perusteella, niin kuin johdanto-osan 31 kappaleessa selitetään. Tällä perusteella kotimarkkinamyynä Saudi-Arabiassa pidettiin edustavana.
- (44) Komissio selvitti lisäksi, voidaanko samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (45) Tutkimuksessa todettiin, että pitkällä ajanjaksolla painotettu keskimääräinen kotimarkkinahinta alitti painotetun keskimääräisen tuotantokustannuksen. Sen vuoksi myynnin ei voitu katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Näin ollen normaaliarvo muodostettiin käyttäen perustana valmistuskustannuksia, joihin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä kohtuullinen voitto perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan ja 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- (46) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen mukaisesti myynti-, yleis- ja hallintokustannukset määritettiin vertailumaan yhteistyössä toimineelta tuottajalta saatujen tietojen perusteella. Koska vientiä harjoittavan tuottajan tosiasiallisesta voitosta ei ollut mitään tietoa, käytettiin kohtuullista voittoa perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti. Metalliteollisuuden kohdalla katsottiin kohtuulliseksi 5 prosentin voitto. Polkumyyntimarginaali oli 136 prosenttia.

c) *Vientihinta*

- (47) Vientihinta perustui käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, eli Eurostatin tilastotietoihin, jotka ristiintarkastettiin suhteessa pyynnön esittäjän pyynnössä toimittamiin tietoihin, 14 artiklan 6 kohdan mukaisen tietokannan tietoihin sekä yhteistyössä toimineilta etuyhteydettömiltä tuojilta saatuihin tietoihin.

d) *Vertailu*

- (48) Komissio vertasi normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, vientihintaa ja normaaliarvoa oikaistiin hintoihin ja hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetuskustannusten (merirahti), vakuutuskustannusten ja tulliselvitysmaksujen osalta, ja ne perustuivat etuyhteydettömien tuojien toimittamiin tarkistettuihin tietoihin.

e) *Polkumyyntimarginaali*

- (49) Komissio vertasi keskenään painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja edellä tarkoitettua painotettua keskimääräistä vientihintaa perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan ja 2 artiklan 12 kohdan mukaisesti. Koska Kiinan vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, Kiinasta vietyjä tuotelajeja ei voitu määrittää. Sen vuoksi vertailu tuotelajeittain ei ollut mahdollinen.

- (50) Tällä perusteella painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali – ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana – oli yli 136 prosenttia.

3.3 Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan

a) Alustavat huomiot

- (51) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tapahtunutta polkumyyntiä koskevien havaintojen lisäksi komissio tutki polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä siinä tapauksessa, että käytössä ei ole toimenpiteitä. Analyysi koski seuraavia osa-alueita: tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Kiinassa, kiinalaisten vientikäyttäytyminen muissa kolmansissa maissa ja unionin markkinoiden houkuttelevuus.

b) Tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Kiinassa

- (52) Kiinalainen tuotanto, tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti määritettiin pyynnön esittäjän toimittamien arvioiden pohjalta. Tällä perusteella kokonaistuotantomäärä Kiinassa arvioitiin 435 000 tonniksi ja kokonaistuotantokapasiteetti 612 000 tonniksi. Näin ollen koko käyttämätön kapasiteetti Kiinassa arvioitiin 177 000 tonniksi, mikä on lähes kolme kertaa unionin kulutus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kuten johdanto-osan 53–56 kappaleessa selitetään, tämä käyttämätön kapasiteetti ohjautuu todennäköisesti suurelta osin unioniin.

c) Kiinalaisten vientikäyttäytyminen muissa kolmansissa maissa

- (53) Koska julkisesti saatavilla olevia tietoja ei ollut eivätkä kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimineet yhteistyössä, ei voitu määrittää muille kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan kiinalaisen viennin keskimääräisiä hintoja. Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat kuitenkin epäterveitä kauppatapeja Yhdysvaltain markkinoilla, missä on ollut voimassa putkien liitososia koskevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä vuodesta 1992. Tällä perusteella, ja ottaen huomioon myös aiemmat ja nykyiset polkumyyntikäytännöt unionin markkinoilla, ei ole syytä uskoa, että kiinalaiset viejät muuttaisivat vientihinnoittelua lähitulevaisuudessa.

d) Unionin markkinoiden houkuttelevuus

- (54) Vaikka tullit olivat käytössä, kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat kasvattivat vientimääriään ja markkinaosuuttaan unionissa, mikä osoittaa kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien olevan edelleen kiinnostuneita unionin markkinoista. Tämän vahvistavat myös aiemmat kiertämiskäytännöt, joissa harjoitettiin putkien liitososien jälleenlaivausta Taiwanin, Indonesian, Sri Lankan ja Filippiinien kautta (katso johdanto-osan 2 kappale).
- (55) Vaikka ajateltaisiin, että kotimainen kulutus Kiinassa ja muissa kolmansissa maissa voisi kasvaa, Kiinan tuotannon ylikapasiteetin korkea taso, joka ylittää reippaasti unionin kokonaiskulutuksen, viittaa siihen, että kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi edelleen merkittäviä määriä vietäväksi unionin markkinoille, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Ottaen huomioon, että Yhdysvalloilla, joka on toinen putkien liitososien suuri markkina-alue, on käytössä Kiinasta tulevien putkien liitososien tuonnissa sovellettavat korkeat polkumyyntitoimenpiteet, on todennäköistä, että suuria määriä kyseisestä käyttämättömästä kapasiteetista ohjataan uudelleen unioniin, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.
- (56) Ottaen huomioon kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien aiemmat ja nykyiset polkumyyntikäytännöt, joita selvitetään edellä johdanto-osan 50 kappaleessa, ja se seikka, että Kiinasta tuleviin putkien liitososiin sovelletaan polkumyyntitoimenpiteitä, kun niitä tuodaan Yhdysvaltain markkinoille, voidaan katsoa, että unionin markkinat houkuttavat edelleen kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia.

3.4 Päätelmä polkumyynnin jatkumisen todennäköisyydestä

- (57) Tutkimuksessa vahvistui, että kiinalaisia tuotteita tuotiin edelleen unionin markkinoille selvin polkumyyntihinnoin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Ottaen huomioon Kiinan merkittävä käyttämätön kapasiteetti (lähes kolme kertaa unionin kulutus), Yhdysvaltain markkinoille suuntautuva vientikäyttäytyminen ja unionin markkinoiden houkuttelevuus, komission päätelmänä oli, että polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

4. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

- (58) Unionin tuotannonalalla ei tapahtunut mitään merkittäviä rakenteellisia muutoksia verrattuna johdanto-osan 1 kappaleessa mainitun viimeisimmän toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tutkimusajanjaksoon. Unionissa 22 tuottajan tiedettiin valmistavan samankaltaista tuotetta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin tuotannonalan.
- (59) Unionin kokonaistuotanto oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 48 868 tonnia. Komissio määrittä tämän luvun pyynnön esittäjän toimittamien tietojen perusteella, jotka ristiintarkastettiin otokseen valittujen yritysten tarkastettujen tietojen kanssa.
- (60) Kuten johdanto-osan 11 kappaleessa todetaan, kolme unionin tuottajaa/tuottajien ryhmää valittiin lopulliseen otokseen. Otokseen kuuluneiden yritysten/yritysryhmien osuus unionin tuotannosta oli 57 prosenttia ja osuus unionin myynnistä 58 prosenttia (katso edellä johdanto-osan 13 kappale). Otoksen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

4.2 Unionin kulutus

- (61) Komissio määritteli unionin kulutuksen seuraavien perusteella: i) unionin tuotannonalan myynnin määrä unionin markkinoilla pyynnön esittäjän toimittamien tietojen mukaan ja ii) tuonti kolmansista maista Eurostatista saatujen tietojen perusteella. Kuten johdanto-osan 31 kappaleessa selitetään, kiinalaisessa vientitilastotietokannassa ilmoitettujen tietojen todettiin olevan epäluotettavia, eikä niitä sen vuoksi käytetty Kiinan vientimäärien määrittämiseksi.
- (62) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus (tonnia)

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	57 897	59 916	60 503	58 113
Indeksi	100	103	104	100

Lähde: Pyyntöä esittäjän toimittamat tiedot ja Eurostatin tiedot

- (63) Vuosina 2012 ja 2013 kulutus kasvoi hieman, 3 ja 4 prosenttia verrattuna vuoden 2011 tasoon, ja kohosi 59 916 tonniin vuonna 2012 ja 60 503 tonniin vuonna 2013. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla se laski hieman vuotta 2011 korkeammalle tasolle eli 58 113 tonniin. Näin ollen unionin kulutus pysyi kaiken kaikkiaan vakaana tarkastelujaksolla.

4.3 Tuonti asianomaisesta maasta

4.3.1 Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (64) Komissio vahvisti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Kiinasta tulevan tuonnin kokonaismäärä, joka esitetään jäljempänä olevassa taulukossa, sisältää Kiinasta peräisin olevien putkien liitososien sekä Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetettyjen putkien liitososien tuonnin ottaen huomioon toimenpiteiden laajentaminen näistä maista lähetettyyn tuontiin johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettulla tavalla.

- (65) Tuonti Kiinasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiinasta peräisin olevat putkien liitososat	3 739	6 789	7 091	8 058
Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetetyt putkien liitososat	1 051	1 168	1 342	1 377
Kiinasta tulevan tuonnin kokonaismäärä	4 790	7 957	8 433	9 435
<i>Indeksi</i>	100	166	176	197
Markkinaosuus	8 %	13 %	14 %	16 %

Lähde: Eurostat

- (66) Tarkastelujaksolla Kiinasta tulevan tuonnin kokonaismäärä kasvoi jatkuvasti ja lähes kaksinkertaistui 4 790 tonnista vuonna 2011 aina 9 435 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kiinan markkinaosuus noudatti samaa suuntausta ja kaksinkertaistui tarkastelujaksolla 8 prosentista vuonna 2011 aina 16 prosenttiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.3.2 Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus

- (67) Komissio vahvisti tuonnin hinnat Eurostatin tietojen perusteella. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetty keskimääräinen tuontihinta sisältää Kiinasta peräisin olevat putkien liitososat sekä Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetetyt putkien liitososat samoista syistä, jotka esitetään johdanto-osan 64 kappaleessa. Tällä perusteella asianomaisesta maasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiinasta peräisin olevat putkien liitososat	1 347	1 646	1 299	1 179
Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetetyt putkien liitososat	2 200	2 700	2 633	2 623
Kiinan keskiarvo	1 534	1 801	1 511	1 388
<i>Indeksi</i>	100	117	98	90

Lähde: Eurostat

- (68) Tarkastelujakson aikana keskimääräinen tuontihinta vaihteli huomattavasti. Ensin hinta nousi 17 prosenttia 1 534 eurosta/tonni vuonna 2011 aina 1 801 euroon/tonni vuonna 2012. Vuonna 2013 tuontihinta laski 1 511 euroon/tonni ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 1 388 euroon/tonni. Kaiken kaikkiaan tuontihinta laski 10 prosenttia tarkastelujakson aikana.
- (69) Komissio määrittä hinnan alittavuuden tutkimusajanjaksolla vertaamalla seuraavia: etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloitettu otokseen valittujen unionin tuottajien painotettu keskimääräinen myyntihinta oikaistuna noudettuna lähettäjältä -tasolle sekä asianomaisesta maasta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitettu keskimääräinen hinta, joka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) Eurostatin tietojen perusteella ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

- (70) Kuten johdanto-osan 49 kappaleessa mainitaan, Kiinasta vietyjä tuotelajeja ei voitu määrittää, koska Kiinan vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä. Sen vuoksi vertailu tuotelajeittain ei ollut mahdollinen. Hintavertailu tehtiin samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta; hintoja on tarvittaessa oikaistu, ja niistä on ensin vähennetty alennukset ja hyvitykset. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 20,5 prosenttia.

4.3.3 Tuonti kolmansista maista

- (71) Muista kolmansista maista tarkastelujaksolla unioniin tulleen tuonnin määrän ja markkinaosuuden kehitys sekä keskimääräiset tuontihinnat esitetään seuraavassa taulukossa.

Taulukko 4

Tuonti kolmansista maista

		2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuonti kolmansista maista	Määrä (tonnia)	9 078	11 560	11 273	11 556
	<i>Indeksi</i>	100	127	124	127
	Markkinaosuus	16 %	19 %	19 %	20 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 596	2 473	2 584	2 442
	<i>Indeksi</i>	100	95	100	94

Lähde: Eurostat

- (72) Tuonnin määrä muista kolmansista maista kasvoi 9 078 tonnista vuonna 2011 noin 11 556 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla eli 27 prosenttia. Tämä kasvu tapahtui pääasiassa vuosina 2011 ja 2012, mutta tuontimäärät pysyivät tämän jälkeen suhteellisen vakaina tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun asti. Tällainen kasvu näkyy kyseisen tuonnin markkinaosuudessa, joka kasvoi 16 prosentista vuonna 2011 aina 19 prosenttiin vuonna 2012 ja pysyi sen jälkeen suhteellisen vakaana kohoten vain hieman 20 prosenttiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Keskimääräinen tuontihinta laski 5 prosenttia vuonna 2012 ja kohosi sen jälkeen 5 prosenttia vuonna 2013. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla se laski jälleen 6 prosenttia. Nämä hinnat olivat keskimäärin alhaisempia kuin unionin tuotannonalan hinnat.
- (73) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuonti tuli pääasiassa Vietnamista, Kambodžasta, Thaimaasta ja Israelista. Se kehittyi jäljempänä esitetyllä tavalla.

Taulukko 5

Tuontimäärä (tonnia) merkittävimmistä muista kolmansista maista

Tuontimäärä maata kohti	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Vietnam	1 158	1 602	2 635	2 562
<i>Indeksi</i>	100	138	228	221
Kambodža	0	0	365	1 368
<i>Indeksi</i>	100	100	365	1 368

Tuontimäärä maata kohti	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Thaimaa	2 520	2 559	1 974	1 357
<i>Indeksi</i>	100	102	78	54
Israel	128	547	745	973
<i>Indeksi</i>	100	427	582	760

Lähde: Eurostat

- (74) Vietnamista tuleva tuonti kaksinkertaistui tarkastelujaksolla ja kohosi noin 2 562 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Thaimaasta tuleva tuonti laski merkittävästi (47 %) vuoden 2011 jälkeen ja saavutti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 1 357 tonnin tason. Kambodžasta ja Israelista tuleva tuonti kasvoi merkittävästi tarkastelujaksolla ja kohosi Kambodžan kohdalla 1 368 tonniin ja Israelin kohdalla 973 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.4.1 Yleisiä huomioita

- (75) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.
- (76) Vahinkoanalyysiä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit tarkastelupyynnön sisältyvien tietojen perusteella; tiedot koskevat kaikkia tiedossa olevia unionin tuottajia. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastauksissa olevien tietojen sekä otokseen valittuja unionin tuottajia koskevien tietojen perusteella. Molempien tietosarjojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.
- (77) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.
- (78) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti. Mikrotaloudellisia indikaattoreita koskevat luvut perustuvat ainoastaan otokseen kuuluneilta yrityksiltä tai yritysryhmiltä saatuihin todennettuihin tietoihin.

4.4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (79) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	53 797	54 951	54 572	48 868
<i>Indeksi</i>	100	102	101	90

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	184 220	164 220	164 220	164 220
<i>Indeksi</i>	100	89	89	89
Kapasiteetin käyttöaste	29 %	33 %	33 %	29 %

Lähde: Pyyntö

- (80) Tuotantomäärä pysyi suhteellisen vakaana vuosina 2011–2013 mutta laski tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 10 prosenttia 48 868 tonnin tasolle.
- (81) Unionin tuottajien tuotantokapasiteetti pysyi 164 220 tonnin tasolla vuodesta 2012 sen jälkeen, kun kapasiteetti oli supistunut 11 prosenttia vuonna 2011. Edellä olevassa taulukossa ilmoitettu kapasiteetti perustui tämän teollisuudenalan tavanomaisen käytännön ja johdanto-osan 4 kappaleessa tarkoitetuissa aiemmissä menettelyissä käytetyn menetelmän mukaisesti teoreettiseen enimmäiskapasiteettiin (kolmivuorotyö, 6 pv/vko ja 48 vko/v). Tosi-asiallisesti tuotannonala toimii kuitenkin kaksivuorotyön pohjalta viitenä päivänä viikossa ja 48 viikkoa vuodessa. Tästä syystä ilmoitettu kapasiteetti ei välttämättä kuvasta tarkoin tosiasiallista kapasiteettia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.
- (82) Kapasiteetin käyttöaste pysyi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana alhaisella tasolla 29 prosentissa. Kapasiteetin käyttöaste kasvoi tarkastelujaksolla ja saavutti 33 prosentin tason vuosina 2012 ja 2013. Tämä heijastaa hienoista tuotantomäärän kasvua kyseisinä vuosina. Kuten johdanto-osan 81 kappaleessa selitetään, matala kapasiteetin käyttöaste johtuu osittain kokonaiskapasiteetin laskentamenetelmästä.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (83) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (tonnia)	44 030	40 399	40 797	37 121
<i>Indeksi</i>	100	92	93	84
Markkinaosuus	76 %	67 %	67 %	64 %

Lähde: Pyyntö

- (84) Myyntimäärät unionin markkinoilla laskivat 8 prosenttia vuonna 2012 verrattuna vuonna 2011 myytyihin määriin. Ne kasvoivat vain hieman vuonna 2013 ja laskivat jälleen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 37 121 tonnin tasolle, eli kokonaismyyntimäärä laski 16 prosenttia verrattuna vuoteen 2011.
- (85) Unionin tuotannonalan myynnin lasku näkyi markkinaosuudessa, joka laski 12 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla, eli 76 prosentista vuonna 2011 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson 64 prosenttiin.

4.4.2.3 Työllisyys ja tuottavuus

- (86) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Työllisyys ja tuottavuus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus- ajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	1 092	1 006	962	947
<i>Indeksi</i>	100	92	88	86
Tuottavuus (yksikköä/työntekijä)	49	55	57	52
<i>Indeksi</i>	100	112	116	106

Lähde: Pyyntö

- (87) Tarkastelujaksolla työntekijöiden määrä laski asteittain 14 prosenttia; vuonna 2011 työntekijöiden lukumäärä oli 1 092 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 947. Koska tuotanto pysyi samalla tasolla vuosina 2012 ja 2013, unionin tuottajien työntekijöiden tuottavuus mitattuna tuotoksena (tonneina) työntekijää kohti vuodessa kasvoi näinä vuosina 12 ja 16 prosenttia verrattuna vuoteen 2011. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuottavuus laski tuotannon laskun tuloksena, mutta se ylitti vuoden 2011 tason 6 prosentilla.

4.4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

- (88) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Myyntihinnat unionissa ja yksikkökustannus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus- ajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa kokonaismarkkinoilla (euroa/tonni)	2 774	2 902	2 808	2 892
<i>Indeksi</i>	100	105	101	104
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	3 081	3 100	3 042	3 118
<i>Indeksi</i>	100	101	99	101

Lähde: Otokseen valittujen yritysten todennetut tiedot

- (89) Myyntihinnat pysyivät unionissa suhteellisen vakaina, ja vaihtelua oli vain hieman. Ne nousivat 5 prosenttia vuonna 2012, laskivat 4 prosenttia vuonna 2013 ja nousivat jälleen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 3 prosenttia. Tarkastelujaksolla hinnat nousivat kaiken kaikkiaan 4 prosenttia. Yksikkökohtainen

tuotantokustannus noudatti samaa suuntausta, eli se nousi ensin vuonna 2012, laski sitten vuonna 2013 ja nousi jälleen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Nämä vaihtelut olivat kuitenkin vähäisiä, vain 1–2 prosenttia. Kaiken kaikkiaan yksikkökohtainen tuotantokustannus kohosi yhden prosentin verran tarkastelujakson aikana. Näin ollen hieman korkeampi myyntihintojen nousu tarkastelujakson aikana paransi unionin tuottajien kannattavuutta, joka kuitenkin pysyi negatiivisena koko tarkastelujakson ajan, kuten johdanto-osan 94 kappaleessa esitetään.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

- (90) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittivät seuraavasti tarkastelujaksolla:

Taulukko 10

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus- ajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	53 347	54 409	55 868	55 715
<i>Indeksi</i>	100	102	105	104

Lähde: Otokseen valittujen yritysten todennetut tiedot

- (91) Työntekijäkohtaisten keskimääräisten työvoimakustannusten suuntaus oli tarkastelujaksolla hieman nouseva. Vuoden 2011 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti nousivat 4 prosenttia 55 715 euroon. Henkilöstön supistaminen 14 prosentilla tarkastelujaksolla ei tuonut yrityksille välittömiä säästöjä, koska työsopimusten päättämisestä aiheutui kuluja.

4.4.3.3 Varastot

- (92) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Varastot

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus- ajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	6 657	6 851	6 807	5 749
<i>Indeksi</i>	100	103	102	86
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	22 %	21 %	29 %	21 %

Lähde: Otokseen valittujen yritysten todennetut tiedot

- (93) Loppuvarastot kasvoivat ensin hieman vuonna 2012 ja supistuivat sitten jälleen, yhden prosentin vuodesta 2012 vuoteen 2013 ja 16 prosenttia vuodesta 2013 tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle. Kaiken kaikkiaan varastot supistuivat tarkastelujaksolla 14 prosenttia. Tuotannon tasoon verrattuna loppuvarastot laskivat yhden prosenttiyksikön vuoden 2011 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (94) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimus- ajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	– 11,2 %	– 5,5 %	– 8,3 %	– 9,1 %
Kassavirta (euroa)	– 7 791 330	– 518 192	– 2 540 656	– 1 790 761
<i>Indeksi</i>	100	1 504	307	435
Investoinnit (euroa)	2 388 945	3 111 518	4 339 627	3 362 845
<i>Indeksi</i>	100	130	182	141
Investointien tuotto	– 21,4 %	– 18,8 %	– 13,6 %	– 15,3 %

Lähde: Otokseen valittujen yritysten todennetut tiedot

- (95) Komissio määrittäi otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta.
- (96) Tarkastelujaksolla unionin tuotannonala kärsi huomattavia tappioita. Vuonna 2011 tuotannonalan tappio oli – 11,2 prosenttia, vuonna 2012 se pieneni – 5,5 prosenttiin ja kasvoi taas – 8,3 prosenttiin vuonna 2013 ja – 9,1 prosenttiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.
- (97) Nettokassavirta osoittaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Kassavirta pysyi negatiivisena tarkastelujaksolla huolimatta parannuksesta erityisesti vuonna 2012.
- (98) Investoinnit olivat kasvusuunnassa, ja ne liittyivät tuotantoprosessin turvallisuuden parantamiseen, energiankulutuksen alentamiseen ja putkien liitososien kilpailukyvyyn ja laadun parantamiseen. Investoinnit lisääntyivät vuonna 2012 ja edelleen vuonna 2013 mutta vähenivät tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Vuoteen 2011 verrattuna investoinnit lisääntyivät 30 prosenttia vuonna 2012, 82 prosenttia vuonna 2013 ja 41 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tällainen investointien kasvu ei kuitenkaan näkynyt positiivisena investointien tuottona, joka on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se vaihteli – 21,4 prosentista vuonna 2011 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson – 15,3 prosenttiin.

4.4.3.5 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (99) Tutkimuksessa määritetty polkumyyntimarginaali on selvästi vähimmäistasoa korkeampi. Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin vaikutus unionin tuotannonalaan on merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.
- (100) Unionin tuotannonala oli vielä toipumassa Venäjältä, Turkista, Korean tasavallasta ja Malesiasta peräisin olevien putkien liitososien aiemman vahingollisen polkumyyntin vaikutuksista.

4.5 Unionin tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät

- (101) Lähes kaikki tärkeimmät vahinkoindikaattorit osoittivat negatiivista suuntausta. Tuotantomäärä laski 9 prosenttia ja tuotantokapasiteetti 11 prosenttia tarkastelujakson aikana. Unionin tuotannonala kärsi merkittävistä tappioista koko tarkastelujakson aikana. Vaikka tilanne paranikin hieman, unionin tuotannonalan tappiot olivat – 9,1 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi unionin tuotannonalan kassavirta oli jatkuvasti negatiivinen ja työllisyys laski noin 11 prosenttia tarkastelujaksolla. Myyntikin laski 16 prosenttia ja unionin tuottajien markkinaosuus kutistui 12 prosenttiyksikköä.
- (102) Varastot paranivat hieman laskemalla 14 prosenttia, ja investoinnit kasvoivat 41 prosenttia tarkastelujakson aikana. Investoinnit olivat kuitenkin tarpeellisia unionin tuottajille muun muassa siksi, että ne pystyisivät kilpailemaan markkinoilla. Tällainen kasvu yksinään ei kuitenkaan sulje pois vahingon olemassaoloa, vaan se olisi ennemminkin nähtävä osana unionin tuotannonalan jatkuvaa rakenneuudistusprosessia.
- (103) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. VAHINGON JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

5.1 Arvioitujen tuontimäärien ja hintojen vaikutukset, jos toimenpiteet kumotaan

- (104) Komissio toteaa johdanto-osan 57 kappaleessa, että toimenpiteiden kumoaminen johtaisi todennäköisesti asianomaisesta maasta tulevan polkumyynnin jatkumiseen.
- (105) Tutkimus on osoittanut, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mikä näkyi muun muassa tuotannon, myyntivolyymien, markkinaosuuden ja työllisyyden laskuna ja jatkuvana voiton puuttumisena, kuten johdanto-osan 101 kappaleessa todetaan.
- (106) Huolimatta käytössä olleista korkeista tulleista Kiinasta tulevan tuonnin määrä kasvoi huomattavasti tarkastelujaksolla, ja sen seurauksena Kiinan markkinaosuus kaksinkertaistui (katso johdanto-osan 65 kappale). Hintapaine oli unionin markkinoilla edelleen kova, kun otetaan huomioon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana todetut merkittävät hinnan alittavuuden marginaalit.
- (107) Lisäksi, kuten edellä johdanto-osan 52 kappaleessa mainitaan, Kiinan käyttämätön tuotantokapasiteetti oli lähes kolminkertainen unionin kulutukseen nähden tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi on todennäköistä, että unionin markkinoille tulisi suuria määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta, jos toimenpiteet kumottaisiin.
- (108) Ottaen huomioon asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien hintakäyttäytyminen nykytilanteessa ja aikaisemmin on oletettavaa, että tuonti hinnoitellaan edelleen polkumyyntihinnoin ja että näin ollen unionin tuotannonalan hinnat alitetaan merkittävästi. Polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla olisi varmasti kielteinen vaikutus unionin tuotannonalaan. Se aiheuttaisi unionin tuotannonalalle lisää hintapaineita, mikä puolestaan myötävaikuttaisi unionin tuotannonalan taloudellisten tulosten heikkenemiseen entisestään. Tämä tuonti lisäisi edelleen markkinaosuuttaan unionin markkinoilla unionin tuotannonalan kustannuksella. Tämä johtaisi entistä alhaisempaan unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöasteeseen, mikä on yksi tärkeimmistä unionin tuotannonalan negatiivisiin tuloksiin tarkastelujaksolla vaikuttaneista tekijöistä.
- (109) Komission päätelmänä oli sen vuoksi, että voimassa olevien toimenpiteiden kumoaminen johtaisi hyvin todennäköisesti unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua merkityksessä.

6. UNIONIN ETU

- (110) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tarkasteli, olisiko Kiinaan kohdistuvien voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden jatkaminen kokonaisuudessaan unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

- (111) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (112) Tällä perusteella tutkittiin, oliko polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä ja vahingon jatkumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista.

6.1 Unionin tuotannonalan etu

- (113) Voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät estäneet polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin tuloa unionin markkinoille, ja unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla.
- (114) Unionin tuotannonala osoittautui rakenteellisesti elinkelpoiseksi. Pyrkimykset tuotantoprosessin rationalisointiin ja kilpailukyvyyn ja laadun vahvistamiseen johtivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuottavuuden paranemiseen (6 %) ja tuotantokapasiteetin supistumiseen (11 %). Ne näkyivät myös investoinneissa (katso johdanto-osan 98 kappale). Lisäksi unionin tuotannonalan viennin kannattavuus kehittyi myönteiseen suuntaan, mikä osoittaa, että se oli kilpailukykyinen kolmansien maiden markkinoilla (otokseen kuuluvien tuottajien vienti kasvoi tarkastelujakson aikana 10 %).
- (115) Jos toimenpiteiden annetaan raueta, asianomaisesta maasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä lisääntyisi todennäköisesti huomattavasti ja heikentäisi entisestään unionin tuotannonalan tilannetta. Tällainen lisääntyvä tuonti johtaisi todennäköisesti muun muassa markkinaosuuden lisämenetyksiin, myyntihintojen laskuun, kapasiteetin käyttöasteen pienenemiseen ja yleisesti ottaen unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen vakavaan heikkenemiseen entisestään.
- (116) Komission päätelmänä oli näin ollen, että Kiinan vastaisten polkumyyntitoimenpiteiden pitäminen voimassa olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

6.2 Etuyhteydettömien tuojien ja käyttäjien etu

- (117) Kaksitoista tuojaa toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa, mutta vain kuusi ilmoitti putkien liitososien tuonnista asianomaisesta maasta. Otokseksi valittiin kolme etuyhteydetöntä tuojaa, joiden osuus kaikesta Kiinasta tulevasta tuonnista oli 15 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tarkasteltavana olevan tuotteen osuus niiden kokonaisyhteistyöstä oli keskimäärin vain noin 10 prosenttia. Niiden tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä liiketoiminta on ollut kannattavaa. Tällä perusteella voimassa olevat toimenpiteet eivät ole vaikuttaneet merkittävästi tarkastettuihin tuojiin.
- (118) Tutkimuksessa paljastui myös, että tuojat jatkoivat tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia merkittävässä määrin ja jopa lisäsivät sitä tarkastelujaksolla. Samoin perustein on epätodennäköistä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen johtaisi niiden taloudellisen tilanteen heikkenemiseen tulevaisuudessa.
- (119) Yksikään käyttäjä ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa eikä ilmoittautunut. Niiden yhteistyön puute näyttää vahvistavan alkuperäisessä tutkimuksessa tehtyjen päätelmät, joiden mukaan putkien liitososat muodostavat hyvin pienen osan niiden kaikista tuotantokustannuksista ja että voimassa olevat toimenpiteet eivät näytä aiheuttaneen niiden kilpailukykyyn heikkenemistä.

6.3 Unionin etua koskevat päätelmät

- (120) Edellä esitetyn perusteella komission päätelmänä oli, ettei ollut pakottavia syitä voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkamista vastaan.

7. POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (121) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella katsotaan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Kiinasta peräisin olevien tiettyjen putkien liitososien tuontiin sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet olisi pidettävä voimassa.

(122) Tämän seurauksena olisi pidettävä voimassa myös laajennus, jolla Kiinasta peräisin olevaa tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat toimenpiteet ulotetaan koskemaan Taiwanista ⁽¹⁾, Indonesiasta ⁽²⁾, Sri Lankasta ⁽³⁾ ja Filippiineiltä ⁽⁴⁾ lähetettyä tuontia riippumatta siitä, onko Taiwan, Indonesia, Sri Lanka tai Filippiinit ilmoitettu alkuperämaaksi.

(123) Tämä asetus on perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa sellaisia Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia, raudasta tai teräksestä (ei kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä) valmistettuja putkien liitos- ja muita osia (muut kuin valetut osat, laipat ja kierteitetty osat), joiden suurin ulkoläpimitta on enintään 609,6 millimetriä ja joita käytetään tyssähtäksessä tai muihin tarkoituksiin ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 ja ex 7307 99 80 (Taric-koodit 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 ja 7307 99 80 98).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Kiina	Kaikki yritykset	58,6	—

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 964/2003.

⁽²⁾ Asetus (EY) N:o 2052/2004.

⁽³⁾ Asetus (EY) N:o 2053/2004.

⁽⁴⁾ Asetus (EY) N:o 655/2006.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1935,**annettu 27 päivänä lokakuuta 2015,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 2015.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	43,6
	MA	95,1
	MK	86,8
	TR	112,1
	ZZ	84,4
0707 00 05	AL	32,3
	TR	112,1
	ZZ	72,2
0709 93 10	MA	116,3
	TR	144,3
	ZZ	130,3
0805 50 10	AR	130,2
	TR	107,0
	UY	83,2
	ZA	133,8
	ZZ	113,6
0806 10 10	BR	251,7
	EG	210,4
	LB	234,5
	MK	88,0
	PE	75,0
	TR	177,3
	ZZ	172,8
0808 10 80	AL	23,1
	CL	85,3
	NZ	143,1
	ZA	138,5
	ZZ	97,5
0808 30 90	TR	135,8
	ZZ	135,8

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2015/1936,

annettu 8 päivänä heinäkuuta 2015,

ilmanvaihtokanavien ja -putkien suoritustason pysyvyyden arviointiin ja varmennukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaisesti sovellettavista järjestelmistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 60 artiklan h alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ilmanvaihtoon tarkoitettujen ilmanvaihtokanavien ja -putkien suoritustason pysyvyys olisi arvioitava ja varmennettava asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V esitettyjen järjestelmien mukaisesti.
- (2) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa ne suoritustasojen pysyvyyden arviointi- ja varmennusmenetelmät, joita sovelletaan ilmanvaihtoon tarkoitettuihin ilmanvaihtokanaviin ja -putkiin. Tällöin valmistajien pääsyn sisämarkkinoille pitäisi tehostua, mikä osaltaan parantaisi koko rakennusalan kilpailukykyä.
- (3) Tätä päätöstä pitäisi soveltaa vain sellaisiin tuotteisiin, jotka eivät kuulu muiden unionin oikeuteen sisältyvien säädösten soveltamisalaan. Sitä ei sen vuoksi pitäisi soveltaa kiinteissä sammutusjärjestelmissä käytettäviin kanaviin ja putkiin, koska ne kuuluvat jo komission päätöksen 96/577/EY ⁽²⁾ ja komission päätöksen 1999/472/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan liitteessä I esitettyihin rakennuskohteissa ilmanvaihtoon käytettäviin ilmanvaihtokanaviin ja -putkiin.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden suoritustaso suhteessa niiden perusominaisuuksiin on arvioitava ja varmennettava liitteessä II esitetyillä järjestelmillä.

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Komission päätös 96/577/EY, tehty 24 päivänä kesäkuuta 1996, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenetelmästä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti kiinteiden sammutusjärjestelmien osalta (EYVL L 254, 8.10.1996, s. 44).

⁽³⁾ Komission päätös 1999/472/EY, tehty 1 päivänä heinäkuuta 1999, rakennusalan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamismenetelmästä neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti sellaisten putkien, säiliöiden ja oheistuotteiden osalta, jotka eivät ole kosketuksissa talousveden kanssa (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 42).

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

*LIITE I***SOVELTAMISALAAN KUULUVAT TUOTTEET**

Tätä päätöstä sovelletaan seuraaviin:

1. Rakennuskohteissa ilmanvaihtoon käytettäväksi tarkoitetut ilmanvaihtokanavat ja -putket
-

LIITE II

SUORITUSTASON VAKAUDEN ARVIOINTI- JA VARMENNUSJÄRJESTELMÄT

Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan niiden perusominaisuudet huomioon ottaen seuraavia suoritustason pysyvyyden arviointi- ja varmennusjärjestelmiä:

Taulukko 1

Kaikki perusominaisuudet paitsi palotekninen käyttäytyminen

Tuotteet	Perusominaisuudet	Sovellettava asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V vahvistettu suoritustason arviointi- ja varmennusmenetelmä
Rakennuskohteissa ilmanvaihtoon käytettäväksi tarkoitettut ilmanvaihtokanavat ja -putket	Kaikki perusominaisuudet paitsi palotekninen käyttäytyminen	3

Taulukko 2

Ainoastaan palotekninen käyttäytyminen

Kaikkiin taulukon 1 ensimmäisessä sarakkeessa mainittuihin tuotteisiin sovelletaan tuotteiden alaryhmien mukaan seuraavia suoritustason tarkastus- ja varmennusmenetelmiä:

Tuotteiden alaryhmät	Sovellettava asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V vahvistettu suoritustason arviointi- ja varmennusmenetelmä
Tuotteet, joiden tuotantoprosessissa on selvästi erotettava vaihe, joka parantaa paloteknistä käyttäytymistä koskevaa luokitusta (esim. palonestoaineen lisääminen tai orgaanisen aineen vähentäminen).	1
Tuotteet, joiden paloteknisen käyttäytymisen luokitteluun ilman testausta on soveltuva eurooppalainen oikeusperusta	4
Tuotteet, jotka eivät kuulu riveillä 1 ja 2 mainittuihin tuotteiden alaryhmiin	3

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2015/1937,**annettu 21 päivänä lokakuuta 2015,****riippumattoman neuvoa-antavan Euroopan finanssipoliittisen komitean perustamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vakaus- ja kasvusopimuksella pyritään varmistamaan talousarviota koskeva kurinalaisuus koko unionissa, ja siinä asetetaan puitteet julkisen talouden liiallisten alijäämien ehkäisemiselle ja korjaamiselle, kun taas finanssipoliittikkojen tehostettua valvontaa sovelletaan jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro.
- (2) Siihen liittyvä monenvälistä valvontakehystä koskeva komission ja neuvoston toimivalta perustuu perussopimuksiin ja unionin johdettuun oikeuteen.
- (3) Viiden puheenjohtajan kertomuksessa Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä ehdotetaan, että talouden ohjausjärjestelmää vahvistetaan perustamalla neuvoa-antava Euroopan finanssipoliittinen komitea. Sen olisi osallistuttava neuvoa-antavana elimenä euroalueen monenvälistä valvontaa koskeviin komission tehtäviin. Tämä ei rajoita perussopimuksen mukaista komission toimivaltaa.
- (4) Finanssipoliittisen komitean olisi esitettävä komissiolle arviointi unionin finanssipoliittisen kehyksen täytäntöönpanosta, erityisesti julkisen talouden valvontaa koskevien päätösten ja täytäntöönpanon horisontaalisesta johdonmukaisuudesta, tapauksista, joissa sääntöjen noudattamatta jättäminen on erityisen vakavaa, ja tosiasiallisen finanssipoliittikan virityksen asianmukaisuudesta euroalueella ja kansallisella tasolla.
- (5) Koska vakaus- ja kasvusopimuksessa keskitytään kansallisiin talousarvioihin eikä määritetä finanssipoliittikan kokonaisviritystä, finanssipoliittisen komitean olisi myös annettava panoksensa komissiossa käytävään tietopohjaisempaan keskusteluun finanssipoliittikkojen kokonaisvaikutuksista koko euroalueella ja kansallisella tasolla, jotta euroalueella voidaan päästä asianmukaiseen finanssipoliittikan viritykseen vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen puitteissa.
- (6) Euroopan finanssipoliittisen komitean olisi hoidettava tehtävänsä riippumattomasti ja laadittava lausuntonsa itsenäisesti ilman minkään kansallisen tai EU:n tason toimielimen, elimen, toimiston tai viraston vaikutusta. Sen sihteeristön olisi oltava hallinnollisesti komission pääsihteeristön yhteydessä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Perustaminen

Perustetaan riippumaton Euroopan finanssipoliittinen komitea, jäljempänä 'finanssipoliittinen komitea'.

2 artikla

Toimeksianto ja tehtävät

1. Finanssipoliittinen komitea osallistuu neuvoa-antavassa roolissa komission tehtäviin, jotka koskevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121, 126 ja 136 artiklassa määrättyä finanssipoliittikan monenvälistä valvontaa euroalueen osalta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi finanssipoliittinen komitea huolehtii seuraavista tehtävistä:
- a) Finanssipoliittisen komitean on esitettävä komissiolle arviointi unionin finanssipoliittisen kehyksen täytäntöönpanosta, erityisesti julkisen talouden valvontaa koskevien päätösten ja täytäntöönpanon horisontaalisesta johdonmukaisuudesta, tapauksista, joissa sääntöjen noudattamatta jättäminen on erityisen vakavaa, ja tosiasiallisen finanssipoliittian virityksen asianmukaisuudesta euroalueella ja kansallisella tasolla. Finanssipoliittinen komitea voi tässä arvioinnissa tehdä myös ehdotuksia unionin finanssipoliittisen kehyksen tulevaa kehittämistä varten;
 - b) Finanssipoliittinen komitea antaa taloudellisen harkinnan perusteella komissiolle neuvoja sen suhteen, millainen finanssipoliittian viritys on koko euroalueen kannalta tulevaisuudessa asianmukainen. Se voi antaa vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen puitteissa neuvoja komissiolle sen suhteen, millainen on asianmukainen kansallinen finanssipoliittian viritys, joka on johdonmukainen niiden neuvojen kanssa, joita se on antanut finanssipoliittian kokonaisvirityksestä euroalueella. Jos finanssipoliittinen komitea havaitsee riskejä, jotka vaarantavat talous- ja rahaliiton asianmukaisen toiminnan, se pohtii neuvojensa rinnalla politiikkavaihtoehtoja, joita on vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa käytettävissä;
 - c) Finanssipoliittinen komitea tekee yhteistyötä neuvoston direktiivin 2011/85/EU ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kansallisten finanssipoliittisten neuvostojen kanssa. Finanssipoliittisen komitean ja kansallisten finanssipoliittisten neuvostojen yhteistyöllä pyritään erityisesti vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja edistämään yhteisymmärrystä asioissa, jotka liittyvät unionin finanssipoliittiseen kehykseen;
 - d) Finanssipoliittinen komitea antaa puheenjohtajan pyynnöstä tapauskohtaisia neuvoja.

3 artikla

Kokoonpano

1. Finanssipoliittinen komitea koostuu puheenjohtajasta ja neljästä jäsenestä.
2. Puheenjohtajan tehtävänä on valvoa finanssipoliittiselle komitealle uskottujen tehtävien hoitamista ja varmistaa sen asianmukainen toiminta. Hän kutsuu koolle finanssipoliittisen komitean kokoukset ja toimii niiden puheenjohtajana. Komissio nimittää puheenjohtajan ja yhden jäsenen komission puheenjohtajan ehdotuksesta kuultuaan eurosta ja työmarkkinavuoropuhelusta vastaavaa varapuheenjohtajaa ja talous- ja rahoitusasioista, verotuksesta ja tulliasioista vastaavaa komission jäsentä. Komissio nimittää muut kolme jäsentä puheenjohtajan ehdotuksesta kuultuaan kansallisia finanssipoliittisia neuvostoja, Euroopan keskuspankkia ja euroryhmän työryhmää. Kaikkiin finanssipoliittisen komitean jäseniin, myös sen puheenjohtajaan, sovelletaan yhtäläisten mahdollisuuksien politiikkaa.
3. Puheenjohtajan ja finanssipoliittisen komitean jäsenten on oltava tunnettuja kansainvälisiä asiantuntijoita, jotka nimitetään ansioiden, osaamisen ja makrotalouden ja julkisen talouden tuntemuksen sekä finanssipoliittian ja budjettihallinnon kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella.
4. Finanssipoliittisen komitean jäsenet nimitetään kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia kerran.
5. Puheenjohtaja ja finanssipoliittisen komitean jäsenet nimitetään erityisneuvonantajiksi, joiden asema ja palkkio määritellään unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 5, 123 ja 124 artiklan mukaisesti.
6. Komissio korvaa finanssipoliittisen komitean puheenjohtajan ja jäsenten matka- ja oleskelukulut komission voimassa olevien säännösten mukaisesti. Kulut korvataan vuosittaisessa määrärahojen kohdentamismenettelyssä käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa.
7. Finanssipoliittista komiteaa avustaa sihteeristö, joka koostuu sihteeristön päälliköstä ja avustavista henkilöstön jäsenistä. Sihteeristö toimii hallinnollisista syistä pääsihteeristön yhteydessä, ja se huolehtii seuraavista tehtävistä:
 - a) avustaminen finanssipoliittisen komitean päätöksentekoprosessissa valmistelemalla sen kokoukset, tarkistamalla kulloinkin käsiteltävänä olevat asiakirjat ja seuraamalla finanssipoliittisen komitean työn edistymistä suhteessa sen asettamiin ensisijaisiin tavoitteisiin;

⁽¹⁾ Neuvosto direktiivi 2011/85/EU, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011, jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista, (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41).

- b) laadukkaan analyyttisen, tilastollisen, hallinnollisen ja logistisen tuen antaminen finanssipoliittiselle komitealle puheenjohtajan ohjauksessa;
- c) finanssipoliittisen komitean toimeksiantoa ja tehtäviä tukevan, kansallisten finanssipoliittisten neuvostojen kanssa tehtävän yhteistyön varmistaminen 2 artiklan mukaisesti.

8. Sihteeristön päällikön tehtävää hoitaa talousasioiden pääanalyytikko, jonka virka on perustettu päätöksellä C(2015) 2665. Hänen tehtäviinsä kuuluu finanssipoliittisen komitean perustamisen valmistelu. Sihteeristön muut jäsenet ovat virkamiehiä, väliaikaisia toimihenkilöitä, sopimussuhteisia toimihenkilöitä ja kansallisia asiantuntijoita, jotka sihteeristön päällikkö valitsee yhteisymmärryksessä puheenjohtajan kanssa. Sihteeristön jäsenet valitaan pätevyyden ja finanssipoliittisen komitean toiminnan kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella, ja heidät määrätään tehtävään tai siirretään tehtävään tilapäisesti.

4 artikla

Riippumattomuus

1. Hoitaessaan tehtäviään finanssipoliittisen komitean jäsenet toimivat riippumattomasti, pyytämättä tai ottamatta vastaan ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä. Sihteeristön jäsenet saavat ottaa vastaan ohjeita ainoastaan finanssipoliittiselta komitealta.
2. Finanssipoliittisen komitean jäsenten on ilmoitettava tiettyyn arvioon tai lausuntoon liittyvät mahdolliset eturistiriidat puheenjohtajalle, joka toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ja voi päättää, että asianomainen jäsen ei osallistu kyseisen arvion tai lausunnon valmisteluun ja hyväksymiseen. Puheenjohtajan osalta tällainen ongelma ratkaistaan finanssipoliittisen komitean päätöksellä.

5 artikla

Toiminta

1. Finanssipoliittinen komitea hyväksyy neuvonsa ainoastaan, kun vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja mukaan lukien, on paikalla. Finanssipoliittinen komitea pyrkii antamaan neuvot mahdollisuuksien mukaan yksimielisesti. Jos yksimielisyyteen ei päästä, se tekee päätöksensä kokouksessa läsnä olevien jäsentensä, puheenjohtaja mukaan lukien, yksinkertaisella enemmistöllä niin, että äänestyksestä pidättymistä ei lasketa ääneksi. Äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
2. Finanssipoliittinen komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.
3. Finanssipoliittinen komitea toimii työjärjestyksensä mukaisesti. Finanssipoliittisen komitean kokoukset eivät ole julkisia.
4. Finanssipoliittinen komitea ja komission yksiköt tekevät yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa vahvistetaan yhteistyön laajuutta ja muotoa, ja erityisesti tietojen saantia, koskevat käytännön menettelytavat.

6 artikla

Läpinäkyvyys

Finanssipoliittinen komitea julkaisee toimintaansa koskevan vuosikertomuksen, joka sisältää yhteenvedot sen komissiolle esittämistä neuvoista ja arvioinneista.

*7 artikla***Loppusäännökset**

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2015.

Tehty Brysselissä 21 päivänä lokakuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

SUUNTAVIIVAT

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2015/1938,

annettu 27 päivänä elokuuta 2015,

eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta annettujen Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2015/510 muuttamisesta (EKP/2015/27)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan, 9.2, 12.1, 14.3 ja 18.2 artiklan sekä 20 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen rahapolitiikan saavuttaminen edellyttää niiden keinojen, välineiden ja menettelyjen määrittelyä, joita Euroopan keskuspankista (EKP) ja niiden jäsenvaltioiden kansallisista keskuspankeista, joiden rahayksikkö on euro, koostuva eurojärjestelmä käyttää pannakseen rahapolitiikan yhdenmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
- (2) Eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanossa olisi varmistettava, että laajan vastapuolten joukon osallistuminen on mahdollista yhdenmukaisin kelpoisuusehdoin. Näiden ehtojen määrittelyllä turvataan vastapuolten tasavertainen kohtelu kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, ja varmistetaan, että vastapuolet täyttävät tietyt vakavaraisuuteen liittyvät ja toiminnalliset vaatimukset.
- (3) Pankkiunionin täytäntöönpanoon liittyvän lainsäädännön viimeaikaisen kehityksen valossa EKP:n neuvosto on päättänyt vielä täsmentää eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden vastapuoliin sovellettavia sääntöjä.
- (4) EKP:n neuvosto päätti ottaa käyttöön eurojärjestelmän vakuuskäytännössä uuden vakuuskelpoisten ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luokan, nimittäin ei-jälkimarkkinakelpoiset velkainstrumentit, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia.
- (5) Näin ollen suuntaviivat EKP/2014/60 ⁽¹⁾ olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Muutetaan suuntaviivat EKP/2014/60 seuraavasti:

1. Korvataan suuntaviivojen EKP/2014/60 nimi seuraavasti:

”Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (yleisasiakirjasuuntaviivat) (EKP/2014/60)”;

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3).

2. Korvataan 2 artiklan 10 kohta seuraavasti:

"10) 'toimivaltaisella viranomaisella' (competent authority) tarkoitetaan viranomaista tai elintä, joka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja jolle annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa laitoksia osana kyseisen jäsenvaltion valvontajärjestelmää, mukaan lukien EKP niiden tehtävien osalta, jotka sille on annettu neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (*);

(*) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).";

3. Korvataan 2 artiklan 23 kohta seuraavasti:

"23) 'kotimaisella käytöllä' (domestic use) tarkoitetaan tilannetta, jossa jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut vastapuoli toimittaa vakuudeksi

- a) jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, jotka on laskettu liikkeeseen ja joita säilytetään siinä jäsenvaltiossa, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;
- b) lainasaamisia, joita koskevaan lainasaamissopimukseen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;
- c) asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;
- d) ei-jälkimarkkinakelpoisia velkainstrumentteja, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia ja jotka on laskettu liikkeeseen ja joita säilytetään siinä jäsenvaltiossa, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;"

4. Lisätään 2 artiklaan 42 a kohta seuraavasti:

"42 a) 'pääomittamisella julkisen sektorin velkainstrumenttien muodossa' (in-kind recapitalisation with public debt instruments) tarkoitetaan missä tahansa muodossa tapahtuvaa korotusta luottolaitoksen merkittyyneen pääomaan, kun suoritus maksetaan kokonaan tai osittain suorana sijoituksena luottolaitokseen sellaisen valtion tai julkisen sektorin velkainstrumentin muodossa, jonka liikkeeseenlaskija on valtio tai julkisen sektorin yhteisö, joka tarjoaa luottolaitokselle uutta pääomaa;"

5. Korvataan 2 artiklan 70 kohta seuraavasti:

"70) 'ei-jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä' (non-marketable asset) tarkoitetaan seuraavia omaisuuseriä: määrääikaistalletukset, lainasaamiset, asuntolainavakuudelliset vähittäismarkkinavelkainstrumentit (RMBD) ja ei-jälkimarkkinakelpoiset velkainstrumentit, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia;"

6. Lisätään 2 artiklaan 70 a kohta seuraavasti:

"70 a) 'ei-jälkimarkkinakelpoisilla velkainstrumenteilla, joiden vakuutena on vakuuskelpoisia lainasaamisia' (non-marketable debt instruments backed by eligible credit claims) (jäljempänä 'DECC-velkainstrumentit') tarkoitetaan velkainstrumentteja,

- a) joiden vakuutena on suoraan tai välillisesti lainasaamisia, jotka täyttävät kaikki eurojärjestelmän lainasaamisille asettamat kelpoisuusvaatimukset neljännen osan III osaston 1 luvun 1 jakson mukaisesti, jollei 107 f artiklan säännöksistä muuta johdu;
- b) joihin liittyy kaksinainen turva i) takautumisoikeutena luottolaitokseen, joka on taustalla olevien lainasaamisten alullepanija, ja ii) vakuusoikeutena taustalla olevien, a kohdassa tarkoitettujen lainasaamisten dynaamiseen vakuussammioon;
- c) joissa ei ole riskin etuoikeusluokkia;"

7. Korvataan 8 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. EKP voi toteuttaa hienosäätöoperaatioita minä tahansa eurojärjestelmän pankkipäivänä likviditeetin yli- tai alijäämän tasaamiseksi vähimmäisvarantojen pitoajanjaksolla. Jos kaupantekopäivä, suorituspäivä tai takaisinmaksupäivä ei ole kansallisen keskuspankin pankkipäiviä, kyseisellä kansallisella keskuspankilla ei ole velvollisuutta toteuttaa näitä operaatioita.";

8. Korvataan 55 artikla seuraavasti:

”55 artikla

Kelpoisuusvaatimukset eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumiseksi

Jollei 57 artiklassa toisin säädetä, eurojärjestelmä sallii ainoastaan seuraavat kriteerit täyttävien laitosten osallistumisen eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:

- a) niihin sovelletaan eurojärjestelmän vähimmäisvarantovaatimuksia EKP:n perussäännön 19.1 artiklan mukaisesti, eikä niille ole myönnetty vapautusta eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisista vaatimuksista asetuksen (EY) N:o 2531/98 ja asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) nojalla;
- b) niihin soveltuu jokin seuraavista:
 - i) ne ovat unionin/ETA:n toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman yhdenmukaistetun valvonnan piirissä ainakin jossakin muodossa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti;
 - ii) ne ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja julkisessa omistuksessa olevia luottolaitoksia, jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman valvonnan tasoisessa valvonnassa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti;
 - iii) ne ovat laitoksia, jotka ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten yhdenmukaistamattomassa mutta unionin/ETA:n yhdenmukaistetun valvonnan tasoisessa valvonnassa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti, esimerkiksi ETA:n ulkopuolella perustettujen laitosten sivukonttoreita jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro;
- c) niiden rahoitusaseman on oltava 55 a artiklassa tarkoitettulla tavalla vakaa;
- d) niiden on täytettävä kaikki kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määritetyt operatiiviset vaatimukset kyseessä olevan instrumentin tai operaation osalta.”;

9. Lisätään seuraava 55 a artikla:

”55 a artikla

Laitosten rahoitusaseman vakauden arviointi

1. Arvioidessaan yksittäisten laitosten rahoitusaseman vakautta tässä artiklassa tarkoitettulla tavalla, eurojärjestelmä voi ottaa huomioon seuraavat vakavaraisuutta koskevat tiedot:

- a) pääomaa, velkaantumisasetta ja likviditeettisuhdetta koskevat neljännesvuosittaiset tiedot, jotka on raportoitu asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla yksittäisen laitoksen tasolla ja konsolidoidusti valvontavaatimusten mukaisesti; tai

- b) soveltuvin osin edellä a kohdassa tarkoitettujen tietojen tasoa vastaavat vakavaraisuutta koskevat tiedot.

2. Jos laitoksen valvoja ei anna tällaisia vakavaraisuutta koskevia tietoja laitoksen kotimaan kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle, joko kotivaltion kansallinen keskuspankki tai EKP voi pyytää laitosta antamaan kyseiset tiedot. Jos laitos antaa tällaiset tiedot suoraan, laitoksen on myös toimitettava asianomaisen valvojan tekemä, tietoja koskeva arviointi. Laitokselta voidaan myös vaatia ulkopuolisen tilintarkastajan täydentävää todistusta.

3. Sivukonttoreiden on ilmoitettava pääomaa, velkaantumisasetta ja likviditeettisuhdetta koskevat tiedot asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetyllä tavalla tai soveltuvin osin yksittäisen laitoksen tasolla ja konsolidoidusti vastaavan tasoiset tiedot laitoksesta, johon sivukonttori kuuluu, valvontavaatimuksia noudattaen.

4. Arvioitaessa niiden laitosten rahoitusaseman vakautta, joita on pääomitettu julkisen sektorin velkainstrumenttien muodossa, eurojärjestelmä voi ottaa huomioon pääomittamisessa käytetyt menetelmät ja pääomittamisen merkityksen varmistettaessa, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla ilmoitettavat vakavaraisuussuhteet täyttyvät, mukaan lukien tiedot käytettyjen instrumenttien tyypistä ja likviditeetistä sekä näiden instrumenttien liikkeeseenlaskijan markkinoille pääsystä.

5. Erilliset varainhoitoyhtiöt, jotka on muodostettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (*) 26 artiklan mukaisen tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (**) 42 artiklan täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön mukaisen, varojen erottelun muodossa toteutetun kriisinratkaisutoimen yhteydessä, eivät voi osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190);”

10. Korvataan 96 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 ja 2 kohdan sääntöjä ei sovelleta velallisenä olevaan tai takaajana toimivaan kansainväliseen kehityspankkiin tai kansainväliseen organisaatioon, vaan ne ovat hyväksyttäviä velallisia tai takaajia sijoittautumispaikastaan riippumatta.”;

11. Korvataan 99 artikla seuraavasti:

”99 artikla

Lainasaamisia koskevat oikeudelliset lisävaatimukset

1. Jotta voidaan varmistaa pätevä vakuusoikeus lainasaamisiin ja mahdollisuus niiden realisoimiseksi nopeasti vastapuolen laiminlyödessä velvoitteitaan, lainasaamisille on asetettu oikeudellisia lisävaatimuksia. Nämä vaatimukset koskevat seuraavia seikkoja:

- a) lainasaamisten olemassaolon todentaminen;
- b) lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen pätevyys;
- c) vakuudeksi toimituksen tehokkuus kolmansiin osapuoliin nähden;
- d) lainasaamisten vakuudeksi toimittamista ja realisointia koskevien rajoitusten puuttuminen;
- e) pankkisalaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyvien rajoitusten puuttuminen.

2. Näiden oikeudellisten lisävaatimusten sisältö selostetaan 100–105 artiklassa. Tarkempia tietoja kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteistä annetaan kansallisten keskuspankkien soveltamissa kansallisissa asiakirjoissa.”;

12. Lisätään neljännen osan III osaston 1 lukuun seuraava jakso:

”4 jakso

DECC-velkainstrumentteja koskevat kelpoisuusvaatimukset

107 a artikla

Vakuuskelpoisten omaisuuserien tyyppi

1. Vakuuskelpoisia omaisuuserätyyppejä ovat 2 artiklan 70 a kohdassa esitetyn DECC-velkainstrumenttien määritelmän mukaiset velkainstrumentit.

2. DECC-velkainstrumenteilla tulee olla kiinteä, ei-ehdollinen lainapääoma ja 63 artiklassa säädetyt kriteerit täyttävä korkorakenne. Vakuussammiossa saa olla ainoastaan lainasaamisia, joita varten on käytettävissä joko

- a) erillinen DECC-velkainstrumentteja koskeva lainakohtaisten tietojen lomake; tai

b) omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskeva lainakohtaisten tietojen lomake 73 artiklan mukaisesti.

3. Vakuutena olevien lainasaamisten velallisten tulee olla sijoittautuneita jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Alullepanijan on oltava jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut eurojärjestelmän vastapuoli, ja liikkeeseenlaskijan tulee olla hankkinut lainasaamiset alullepanijalta.

4. DECC-velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijan tulee olla jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut erillisyhtiö. Transaktion osapuolten tulee liikkeeseenlaskijaa, vakuutena olevien lainasaamisten velallisia ja alullepanijaa lukuun ottamatta olla ETA:han sijoittautuneita.

5. DECC-velkainstrumenttien on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

6. Myönteiseen arvioon päädyttyään eurojärjestelmä hyväksyy DECC-velkainstrumentin rakenteen vakuuskel-poiseksi eurojärjestelmässä.

7. DECC-velkainstrumentteihin, alullepanijaan, vakuutena olevien lainasaamisten velallisiin ja soveltuvin osiin takaajiin, vakuutena olevia lainasaamisia koskeviin sopimuksiin sekä sopimuksiin, joilla varmistetaan vakuutena olevien lainasaamisten suora tai välillinen siirto alullepanijalta liikkeeseenlaskijalle, on sovellettava sen maan lakia, johon liikkeeseenlaskija on sijoittautunut.

8. DECC-velkainstrumenttien on vastattava liikkeeseenlaskupaikalle ja maksu- ja toimitusmenettelyille 66 ja 67 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

107 b artikla

Ei huonompaa etuoikeutta DECC-velkainstrumentteihin

DECC-velkainstrumenttien etuoikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla huonompi saman liikkeeseenlaskijan muiden velkainstrumenttien haltijoiden etuoikeuksiin nähden.

107 c artikla

Luottokelpoisuusvaatimukset

DECC-velkainstrumenttien on oltava eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten mukaisia, siten kuin ne määritellään tämän neljännen osan III osaston 2 luvun 3 jaksossa.

107 d artikla

Vakuutena olevien lainasaamisten hankinta liikkeeseenlaskijalle

Liikkeeseenlaskijan tulee olla hankkinut vakuuspooliin kuuluvat lainasaamiset alullepanijalta tavalla, jota eurojärjestelmä pitää 'todellisenä myyntinä' tai 'todellista myyntiä' vastaavana, joka on täytäntöönpanokelpoinen kolmansiin osapuoliin nähden ja joka on alullepanijan ja tämän velkojen ulottumattomissa, mukaan lukien tilanteet, joissa alullepanija on maksukyvytön.

107 e artikla

DECC-velkainstrumentteja koskevat avoimuusvaatimukset

1. DECC-velkainstrumenttien on täytettävä avoimuusvaatimukset DECC-velkainstrumenttien rakenteen sekä vakuutena olevien yksittäisten lainasaamisten osalta.

2. DECC-velkainstrumenttien rakenteen osalta on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot DECC-velkainstrumenttien keskeisistä transaktiotiedoista, kuten tiedot transaktion osapuolista, yhteenveto DECC-velkainstrumenttien keskeisistä rakenteellisista ominaisuuksista, pääpiirteittäinen kuvaus vakuuksista sekä tiedot DECC-velkainstrumenttien ehdoista. Eurojärjestelmä voi arvionsa yhteydessä vaatia merkityksellisinä pitämiltään kolmansilta osapuolilta, mukaan lukien liikkeeseenlaskija ja alullepanija, transaktiota koskevia asiakirjoja ja oikeudellisia lausuntoja.

3. Vakuutena olevien yksittäisten lainasaamisten osalta on asetettava saataville kattavat ja standardoidut lainakohtaiset tiedot vakuussammioon kuuluvista lainasaamisista liitteessä VIII täsmennettyjen menettelyjen mukaisesti, lukuun ottamatta säännöksiä ilmoittamistiheydestä ja siirtymäkaudesta. Jotta DECC-velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, kaikkien vakuutena olevien lainasaamisten on oltava homogeenisia, eli ne on voitava ilmoittaa käyttäen yhtä ja samaa lainakohtaisten tietojen lomaketta. Asiaankuuluvat tiedot arvioituaan eurojärjestelmä voi katsoa, ettei DECC-velkainstrumentti ole homogeeninen.

4. Lainakohtaiset tiedot on ilmoitettava vähintään kuukausittain ja viimeistään yhden kuukauden kuluessa määräpäivästä (cut-off date). Määräpäivä, jonka mukaan lainakohtaiset tiedot ilmoitetaan, on kuukauden viimeinen kalenteripäivä. Jos lainakohtaisia tietoja ei ilmoiteta tai päivitetä kuukauden kuluessa määräpäivästä, DECC-velkainstrumentti menettää vakuuskelpoisuutensa.

5. Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovellettavat, tietojen laatua koskevat vaatimukset soveltuvat DECC-velkainstrumentteihin, mukaan lukien DECC-velkainstrumentteja koskevat lainakohtaisten tietojen lomakkeet. DECC-velkainstrumentteihin ei sovelleta siirtymäkautta lainakohtaisten tietojen laadun alimman hyväksytyyn pistemäärän saavuttamiseksi.

6. Vakuuskelpoisuutta arvioidessaan eurojärjestelmä ottaa huomioon a) pakollisten tietojen toimittamisen laiminlyönnit ja b) merkityksellisten tietojen puuttumisen toistuvuuden lainakohtaisia tietoja koskevista yksittäisistä kentistä.

107 f artikla

Vakuutena olevien vakuuskelpoisten lainasaamisten tyypit

1. Kaikkien vakuutena olevien lainasaamisten on täytettävä neljännen osan III osaston 1 luvun 1 jaksossa täsmennetyt lainasaamisten kelpoisuusvaatimukset, jollei tässä artiklassa säädetä toisin.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuusoikeus lainasaamisiin ja DECC-velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijoiden ja haltijoiden mahdollisuus näiden saamisen realisoinniseksi nopeasti alullepanijan laiminlyödessä velvoitteitaan, lainasaamisten on täytettävä seuraavia seikkoja koskevat oikeudelliset lisävaatimukset, kuten 3–9 kohdassa on täsmennetty:

- a) vakuutena olevien lainasaamisten olemassaolon todentaminen;
- b) lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen pätevyys;
- c) vakuudeksi toimituksen tehokkuus kolmansiin osapuoliin nähden;
- d) vakuutena olevien lainasaamisten siirtoon liittyvien rajoitusten puuttuminen;
- e) vakuutena olevien lainasaamisten realisointiin liittyvien rajoitusten puuttuminen;
- f) pankkisalaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyvien rajoitusten puuttuminen.

Tarkempia tietoja kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteistä annetaan kansallisten keskuspankkien soveltamissa kansallisissa asiakirjoissa.

3. Sen maan kansallinen keskuspankki, johon alullepanija on sijoittautunut, taikka valvojat tai ulkopuoliset tilintarkastajat tarkastavat kertaluonteisesti menettelyt, joilla alullepanija toimittaa eurojärjestelmälle tietoja vakuutena olevista lainasaamisista.

4. Sen maan kansallinen keskuspankki, johon alullepanija on sijoittautunut, ryhtyy vähintään seuraaviin toimiin vakuutena olevien lainasaamisten olemassaolon varmistamiseksi:

- a) Se pyytää alullepanijalta vähintään neljännesvuosittain kirjallisen vahvistuksen, jossa alullepanijoiden on vahvistettava, että
 - i) vakuutena olevat lainasaamiset ovat olemassa: tämä vahvistus voidaan korvata keskitetyissä luottorekistereissä olevien tietojen ristiintarkistuksella, jos tällaiset tiedot ovat olemassa;
 - ii) vakuutena olevat lainasaamiset täyttävät eurojärjestelmän soveltamat kelpoisuusvaatimukset;

- iii) vakuutena olevia lainasaamisia ei käytetä samanaikaisesti vakuutena kolmansien osapuolten hyväksi ja ettei alullepanija anna tällaisia vakuutena olevia lainasaamisia vakuudeksi eurojärjestelmälle tai millekään kolmannelle osapuolelle;
 - iv) alullepanija ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille viimeistään seuraavana pankkipäivänä kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat olennaisesti vakuutena olevien lainasaamisten vakuusarvoon, erityisesti lainan ennenaikaisesta, osittaisesta tai täydellisestä takaisinmaksusta, luottoluokituksen alenemisesta ja olennaisista muutoksista vakuutena olevien lainasaamisten ehdoissa.
- b) Alullepanijan sijaintimaan kansallinen keskuspankki taikka asianomainen keskitetty luottorekisteri, toimivaltainen pankkivalvontaviranomainen tai ulkopuolinen tilintarkastaja tarkastaa ajoittain, joko fyysisten asiakirjojen avulla tai paikan päällä, alullepanijoiden kirjallisten vahvistusten laadun ja todenperäisyyden. Kunkin vakuutena olevaan lainasaamiseen liittyvän tietojen tarkastuksen tulee kattaa vähintään ominaisuudet, jotka määrittävät vakuutena olevien lainasaamisten olemassaolon ja vakuuskelpoisuuden. Niiden alullepanijoiden osalta, joilla on eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukainen hyväksytty sisäinen luottoluokitusmenetelmä (IRB), tehdään vakuutena olevien lainasaamisten luottokelpoisuuden arviointiin liittyviä lisätarkastuksia, jotka koskevat eurojärjestelmän luotto-operaatioissa DECC-velkainstrumenttien vakuutena käytettävien lainasaamisten velallisten maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien tarkastuksia.
- c) Alullepanijan sijaintimaan kansallisen keskuspankin taikka valvojien, ulkopuolisten tilintarkastajien tai keskitettyjen luottorekistereiden 107 f artiklan 3 kohdan tai saman artiklan 4 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti suorittamia tarkastuksia varten tarkastuksen tekijöille annetaan valtuutus näiden tarkastusten tekemiseen tarpeen mukaan sopimukseen perustuen tai soveltuvien kansallisten vaatimusten mukaisesti.
5. Sopimuksen, joka koskee vakuutena olevien lainasaamisten siirtämistä liikkeeseenlaskijalle tai niiden vakuuskäyttöön toimittamista siirron, luovutuksen tai panttauksen avulla, on oltava pätevä liikkeeseenlaskijan ja alullepanijan ja/tai siirronsaajan/luovutuksensaajan/pantinhaltijan välillä soveltuvin osin ja sovellettavan kansallisen lain mukaisesti. Alullepanijan ja/tai siirronsaajan on, tarpeen mukaan, täytettävä kaikki oikeudelliset muodollisuudet, jotka varmistavat sopimuksen pätevyyden ja vakuutena olevien lainasaamisten välillisen tai suoran siirron pätevyyden. Velalliselle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan seuraavaa, sovellettavasta kansallisesta laista riippuen:
- a) Toisinaan voi olla tarpeen ilmoitus velalliselle tai julkinen rekisteröinti i) vakuutena olevien lainasaamisten siirrosta (suoraan tai välillisesti) liikkeeseenlaskijalle tai ii) siirron tai vakuudeksi toimittamisen tehokkuuden varmistamiseksi suhteessa kolmansiin osapuoliin, kun vastapuolet toimittavat DECC-velkainstrumentteja vakuudeksi ja erityisesti iii) liikkeeseenlaskijan vakuusoikeuden (vakuutena olevien lainasaamisten osalta) ja/tai kotimaan kansallisen keskuspankin vakuusoikeuden etusijan varmistamiseksi (vakuutena olevien DECC-velkainstrumenttien osalta) suhteessa muihin velkojiin. Näissä tapauksissa ilmoituksia tai rekisteröintejä koskevat vaatimukset on täytettävä i) etukäteen tai sillä hetkellä, kun vakuutena ovat lainasaamiset tosiasiaa siirretään (suoraan tai välillisesti) liikkeeseenlaskijalle tai ii) sillä hetkellä, kun vastapuolet toimittavat DECC-velkainstrumentit vakuudeksi kotimaansa kansalliselle keskuspankille.
 - b) Jos etukäteen (*ex ante*) tehtävää ilmoitusta velalliselle tai julkista rekisteröintiä ei edellytetä edellä a alakohdan mukaisesti, kuten soveltuvissa kansallisissa asiakirjoissa on määritelty, velalliselle on tehtävä ilmoitus jälkikäteen (*ex post*). Jälkikäteen tehtävä ilmoitus tarkoittaa sitä, että velalliselle on kansallisissa asiakirjoissa täsmennetyllä tavalla ilmoitettava siitä, että vakuutena ovat lainasaamiset on siirretty tai toimitettu vakuudeksi, välittömästi laiminlyönnin tai vastaavan luottotapahtuman tapahduttua kansallisissa asiakirjoissa tarkemmin täsmennetyllä tavalla.
 - c) Edellä a ja b alakohdassa esitetään vähimmäisvaatimukset. Eurojärjestelmä voi päättää edellyttää ennakoilmoitusta tai rekisteröintiä myös muissa kuin edellä esitetyissä tilanteissa, haltijainstrumentit mukaan lukien.
6. Vakuutena olevien lainasaamisten on oltava täysin siirtokelpoisia ja niiden on oltava siirrettävissä liikkeeseenlaskijalle ilman rajoituksia. Vakuutena olevia lainasaamisia koskevat sopimukset tai muut sopimusjärjestelyt alullepanijan ja velallisen välillä eivät saa sisältää vakuuden siirtoa koskevia rajoittavia määräyksiä. Vakuutena olevia lainasaamisia koskevat sopimukset tai muut sopimusjärjestelyt alullepanijan ja velallisen välillä eivät saa sisältää vakuutena olevien lainasaamisten realisointia koskevia rajoittavia määräyksiä, mukaan lukien realisoinnin muotoa, ajankohtaa tai muita sille asetettuja vaatimuksia koskevat rajoitukset, jotta eurojärjestelmä pystyy realisoimaan DECC-velkainstrumenttien vakuuden.
7. Edellä 6 kohdasta riippumatta vakuutena olevien lainasaamisen realisointia koskevana rajoituksena ei pidetä ehtoa, jolla rajoitetaan syndikoitua lainaa koskevan osuuden luovutusta pankeille, rahoituslaitoksille tai yhteisöille, jotka säännöllisesti osallistuvat lainojen, arvopapereiden tai muiden rahoitusvarojen luomiseen tai hankkimiseen taikka niihin sijoittamiseen, tai jotka on perustettu mainittua tarkoitusta varten.

8. Edellä 6 ja 7 kohdasta riippumatta maksujen keräämisestä ja jakamisesta sekä lainan hallinnoinnista vastaavan lainanvälittäjän olemassaoloa ei katsota syndikoitua lainaa koskevan osuuden vakuuskäytön tai realisoinnin rajoitukseksi, edellyttäen että

a) lainanvälittäjä on jäsenvaltiossa sijaitseva luottolaitos ja

b) asianomaisen syndikaatin jäsenen ja lainanvälittäjän välinen palvelusuhde voidaan siirtää syndikoitua lainaa koskevan osuuden rinnalla tai osana sitä.

9. Alullepanijalla ja velallisella on oltava sopimus siitä, että velallinen antaa ehdottoman suostumuksensa siihen että alullepanija, liikkeeseenlaskija ja mikä tahansa vastapuoli, joka toimittaa vakuudeksi DECC-velkainstrumentin, antaa eurojärjestelmälle sellaisia vakuutena olevaa lainasaamista ja velallista koskevia tietoja, jotka asianomainen kansallinen keskuspankki tarvitsee voidakseen varmistaa vakuusoikeuden vakuutena oleviin lainasaamisiin ja mahdollisuuden niiden realisoinniseksi nopeasti alullepanijan/liikkeeseenlaskijan laiminlyödessä velvoitteitaan.”;

13. Lisätään neljännen osan III osaston 2 lukuun seuraava jakso:

”3 jakso

DECC-velkainstrumentteja koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

112 a artikla

DECC-velkainstrumentteja koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

1. DECC-velkainstrumenttien osalta ei vaadita luottokelpoisuuden arviointia sellaisen luottokelpoisuuden arviointilähteen perusteella, joka on yksi neljästä eurojärjestelmän hyväksymästä lähteestä neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti.

2. Jokaisella DECC-velkainstrumentin vakuuspoolissa olevalla lainasaamisella on oltava luottoluokitus, jonka on antanut jokin niistä neljästä luottokelpoisuuden arviointilähteestä, jotka eurojärjestelmä on hyväksynyt neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti. Lisäksi käytetyn luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen on oltava sama järjestelmä tai lähde kuin se, jonka alullepanija on valinnut 110 artiklan mukaisesti. Vakuutena oleviin lainasaamisiin sovellettavia eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimuksia koskevia sääntöjä sovelletaan 1 jakson mukaisesti.

3. Kunkin DECC-velkainstrumentin vakuuspoolissa olevan lainasaamisen luottokelpoisuus arvioidaan velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden perusteella, ja sen on vähintään vastattava eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokkaa 3.”;

14. Lisätään neljännen osan VI osaston 2 lukuun seuraava artikla:

”133 a artikla

DECC-velkainstrumentteihin sovellettavien riskienhallintamenetelmien toteuttaminen

Kuhunkin yksittäiseen vakuuspoolissa olevaan lainasaamiseen sovelletaan markkina-arvon aliarvostusta 131 artiklassa täsmenettyjä sääntöjä noudattaen. Vakuuspooliin sisältyvien lainasaamisten yhteenlasketun arvon markkina-arvon aliarvostuksen soveltamisen jälkeen on oltava jatkuvasti yhtä suuri tai suurempi kuin DECC-velkainstrumentin jäljellä olevan pääoman määrä. Jos yhteenlaskettu arvo on edellisessä virkkeessä tarkoitettua kynnysarvoa pienempi, DECC-velkainstrumentin arvoksi katsotaan nolla.”;

15. Lisätään neljännen osan VIII osastoon seuraava 138 a artikla:

”138 a artikla

Velkainstrumenttien käyttö julkisen sektorin velkainstrumenttien avulla toteutettavan pääomittamisen yhteydessä

Julkisen sektorin velkainstrumentteja, joita on käytetty vastapuolen pääomittamiseen, voi käyttää vakuutena ainoastaan kyseinen vastapuoli tai sellainen muu vastapuoli, joka on 138 artiklan 2 kohdassa määritellyllä tavalla ’läheisesti sidoksissa’ kyseiseen vastapuoleen, jos eurojärjestelmä katsoo, että liikkeeseenlaskijan markkinoille pääsyn taso on riittävä, ottaen myös huomioon näiden instrumenttien merkityksen pääomittamisessa.”;

16. Korvataan 148 artikla seuraavasti:

*"148 artikla***Yleiset periaatteet**

1. Vastapuolet voivat käyttää toisessa euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä koko euroalueella eurojärjestelmän kaikentyyppisiä luotto-operaatioita varten.
2. Vastapuolet voivat toimittaa vakuudeksi toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä seuraavasti, lukuun ottamatta määräaikaistalletuksia ja DECC-velkainstrumentteja:
 - a) Jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät on toimitettava vakuudeksi i) hyväksyttyjen linkkien kautta, eli käyttäen ETA:ssa olevien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisiä linkkejä, jotka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarvointikehikossa; ii) käyttäen kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä; iii) käyttäen hyväksyttyjä linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimalliin; ja
 - b) Lainasaamisten ja asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien (RMBD) vakuudeksi toimittamisessa on noudatettava kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä, sillä niitä ei voida siirtää arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien kautta.
3. Jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä voidaan käyttää kansallisen keskuspankin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevan tilin kautta, jos eurojärjestelmä on hyväksynyt kyseisen tilin käytön.
4. De Nederlandsche Bankilla on lupa käyttää Euroclear Bankissa olevaa tiliään kyseisessä kansainvälisessä selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettujen eurobondien vakuustransaktioita varten. Banc Ceannais na hÉireannilla/Central Bank of Irelandilla on lupa avata vastaavanlainen tili Euroclear Bankissa. Tämän tilin kautta voidaan käyttää kaikkia Euroclear Bankissa säilytettäviä vakuuskelpoisia omaisuuseriä, mukaan lukien sellaiset vakuuskelpoiset omaisuuserät, jotka on siirretty Euroclear Bankiin hyväksyttyjen linkkien välityksellä.
5. Vastapuolet tekevät vakuuskelpoisten omaisuuserien siirron sellaisissa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevien arvopaperiselvitystiliensä kautta, jotka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarvointikehikon mukaan.
6. Vastapuolet, joilla ei ole omaisuudensäilytystiliä kansallisessa keskuspankissa tai arvopaperiselvitystiliä eurojärjestelmän käyttäjäarvointikehikon mukaan hyväksytyssä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä, voivat hoitaa maksut ja suoritukset kirjeenvaihtajapankin arvopaperiselvitystilin tai omaisuudensäilytystilin kautta.”;

17. Korvataan 158 artikla seuraavasti:

*"158 artikla***Harkinnanvaraiset toimenpiteet varovaisuussyistä tai velvoitteiden laiminlyöntitapauksessa**

1. Eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä ryhtyä mihin tahansa seuraavista toimenpiteistä:
 - a) se voi tilapäisesti tai pysyvästi sulkea vastapuolen pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai rajoittaa osallistumista niihin vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen nojalla;
 - b) se voi hylätä omaisuuserät, jotka tietty vastapuoli on toimittanut vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten, rajoittaa omaisuuserien käyttöä tai soveltaa niihin lisäaliarvostusta minkä tahansa merkitykselliseksi katsomiensa tietojen perusteella, etenkin jos vakuuksien luottokelpoisuus näyttää olevan vahvasti yhteydessä niitä tarjoavan vastapuolen luottokelpoisuuteen.
2. Vastapuolet, jotka ovat 55 artiklan b kohdan i alakohdassa tarkoitetun valvonnan piirissä mutta jotka eivät täytä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä omien varojen vaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla ja/tai konsolidoinnin perusteella valvontavaatimusten mukaisesti, ja vastapuolet, jotka ovat 55 artiklan b kohdan iii alakohdassa tarkoitetussa vastaavantasoisessa valvonnassa mutta jotka eivät täytä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä omien varojen vaatimuksia vastaavia vaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla ja/tai konsolidoinnin perusteella, suljetaan varovaisuussyistä tilapäisesti tai pysyvästi pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista, tai tällaisten vastapuolten osallistumista näihin operaatioihin rajoitetaan. Poikkeuksia voidaan soveltaa tapauksissa, joissa eurojärjestelmä katsoo, että vaatimukset täyttävälle tasolle voidaan palata riittävän ja oikea-aikaisin pääomapohjan vahvistamiseen liittyvin toimin EKP:n neuvoston määrittämällä tavalla.

3. Arvioidessaan vastapuolen rahoitusaseman vakautta 55 artiklan c kohdan nojalla ja sanotun rajoittamatta muiden harkinnanvaraisten toimenpiteiden soveltamista, eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä tilapäisesti tai pysyvästi sulkea seuraavat vastapuolet pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai rajoittaa kyseisten vastapuolten osallistumista niihin:

- a) vastapuolet, joiden osalta asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle ei ole annettu tietoja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista vakavaraisuutta koskevista suhdeluvuista oikea-aikaisesti ja viimeistään 14 viikon kuluessa asianomaisen vuosineljänneksen päättymisestä;
- b) vastapuolet, joilta ei vaadita asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten vakavaraisuussuhdelukujen ilmoittamista, mutta joiden osalta asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle ei ole annettu 55 artiklan b kohdan iii alakohdassa tarkoitettuja vastaavantasoisia tietoja oikea-aikaisesti ja viimeistään 14 viikon kuluessa asianomaisen vuosineljänneksen päättymisestä;

Jos vastapuoli on tilapäisesti tai pysyvästi suljettu pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai jos vastapuolen osallistumista niihin on rajoitettu, osallistumisoikeus voidaan palauttaa, kun asiaankuuluvat tiedot on annettu asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ja EKP:lle, ja kun eurojärjestelmä katsoo, että vastapuoli täyttää rahoitusaseman vakaudelle asetetut kriteerit 55 artiklan c kohdan mukaisesti.

4. Sanotun vaikuttamatta muiden harkinnanvaraisten toimenpiteiden soveltamiseen, eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä rajoittaa sellaisen vastapuolen osallistumista eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin, jonka asianomainen toimivaltainen viranomainen on asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 4 kohdan a–d kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a–d alakohdan täytäntöön panemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin katsonut olevan 'kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa'. Rajoitus vastaa niiden oikeuksien laajuutta, jotka koskevat osallistumista eurojärjestelmän luotto-operaatioihin ajankohtana, jolloin vastapuolen katsotaan olevan 'kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa'.

5. Eurojärjestelmä voi sen lisäksi, että se rajoittaa oikeutta osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin 4 kohdan nojalla, varovaisuussyistä sulkea tilapäisesti tai pysyvästi vastapuolen eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai asettaa muita rajoituksia, jos vastapuolen katsotaan olevan 'kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa' 4 kohdan nojalla ja jos se täyttää jonkin seuraavista ehdoista:

- a) kriisinratkaisuviranomainen ei kohdista vastapuoleen kriisinratkaisutoimia, koska voidaan kohtuudella olettaa, että laitoksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa laitokseen kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimella asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla, vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen tai valvontatoimen eteneminen huomioon ottaen;
- b) vastapuolen on arvioitu täyttävän kriisinratkaisun edellytykset asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla, kriisinratkaisutoimen eteneminen huomioon ottaen;
- c) tilanne on seurausta asetuksen (EU) N:o 806/2014 3 artiklan 10 kohdassa ja direktiivin 2014/59/EU täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä määritellystä kriisinratkaisutoimesta tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetusta vaihtoehtoisesta yksityisen sektorin toimenpiteestä tai valvontatoimesta.

6. Eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumisen rajoittamisen lisäksi edellä 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä sulkea tilapäisesti tai pysyvästi vastapuolen eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai asettaa muita rajoituksia, jos vastapuolen on katsottu olevan 'kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa', mutta vastapuoleen ei ole kohdistettu kriisinratkaisutoimia eikä voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa laitokseen kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimella asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla.

7. Jos harkinnanvaraiset toimenpiteet perustuvat vakauden valvontaan liittyviin tietoihin, eurojärjestelmä saa käyttää tällaisia valvontaviranomaisten tai vastapuolten toimittamia tietoja yksinomaan eurojärjestelmän rahapolitiikan harjoittamista koskevaa tehtäväänsä varten ja sen edellyttämässä määrin.

8. Velvoitteiden laiminlyöntitapausten yhteydessä eurojärjestelmä voi tilapäisesti tai pysyvästi sulkea vastapuolen pois eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista tai rajoittaa niihin osallistumista, kun vastapuoli on kansallisen eurojärjestelmän soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyssä tarkoitetulla tavalla laiminlyönyt velvoitteensa.

9. Kaikkia eurojärjestelmän harkinnanvaraisia toimenpiteitä sovelletaan suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukaisesti, ja eurojärjestelmä perustelee ne asianmukaisesti.”;

18. Korvataan 170 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Riidat ratkaistaan sen jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro ja jossa kansallinen keskuspankki sijaitsee, tuomioistuimissa, sanotun vaikuttamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaan.”

2 artikla

Voimaantulo ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi kansallisille keskuspankeille.
2. Kansalliset keskuspankit toteuttavat näiden suuntaviivojen noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja soveltavat niitä 2 päivästä marraskuuta 2015. Ne toimittavat EKP:lle tiedot näihin toimenpiteisiin liittyvistä asiakirjoista ja keinoista viimeistään 6 päivänä lokakuuta 2015.

3 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 27 päivänä elokuuta 2015.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI